అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

జూలై 2023

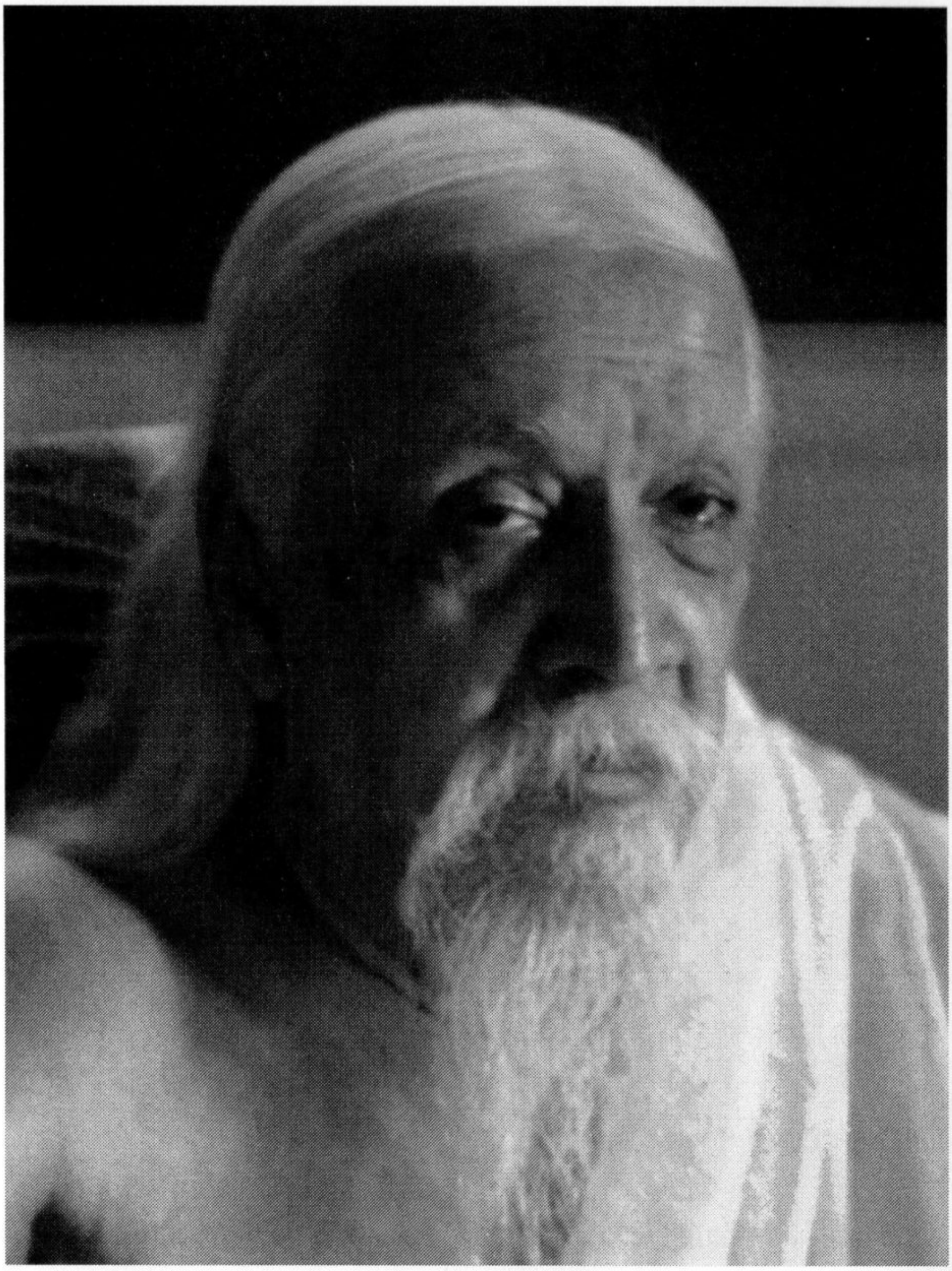
నిరాశ చెందకెన్నడూ

విషయ సూచిక

సంపాదకీయం :

నిరాశలో నిండుగా మునిగిపోయినట్లు, వినాశనపుటంచుకు ~~ఈడ్చుకు~~ పోబడినట్లు, సమస్తాన్నీ కోల్పోయినట్లు అన్పించే క్షణాలు జీవితంలో సంప్రాప్తిస్తాయి. సర్వకాల సర్వావస్థలలోనూ మనకు ఆశ కల్పిస్తూండే, ధైర్యాన్ని పాదుకొల్పే, మార్గనిర్దేశం చేసే, దిశానిర్దేశం చేసే, మన స్వీయ అత్యున్నత సంభావ్యతను ఆవిష్కరించుకొనేందుకు సహాయం చేసే దివ్య వెలుగును మహాబలాన్నిచ్చే దీపాన్నెత్తి పట్టుకొని చూపిస్తున్నట్లుండే ప్రకాశమయ, స్ఫూర్తిదాయకమైన శ్రీ అరవిందుల, ది మదర్ పలుకుల నుండి ప్రోదిచేయగా తయారైనదీ సంచిక.

అనువాదం : కె.వి. రావు

నీవు ఒంటరివి కాదని ఎప్పుడూ మరచిపోవద్దు. దైవం నీకు సాయం చేస్తూ, నిన్నునడిపిస్తూ నీతోనే ఉంటాడు. ఆయన నిన్నెప్పుడూ వీడని నేస్తం. ఆయనప్రేమ నిన్ను సేదతీర్చి నీకు శక్తినిస్తుంది. నీవు ఎంతో ఒంటరిగా అనుభూతి చెందినపుడల్లా మరింతగా ఆయన తేజోమయ రూపాన్ని దర్శించటానికి సంసిద్ధమౌతావు. నమ్మకం కలిగి ఉండు. ఆయన నీ కోసం అన్నీచేసి పెడతాడు.

CWM 14:9 శ్రీమాత

శ్రీ అరవిందుల సుభాషితాలు

ఈ ఆలయంలోకి అందరూ ప్రవేశించవచ్చు

మన అందరిలో సమానంగా వున్న భగవంతుని ఉనికి వలన మరే ఇతర ప్రాథమిక నిబంధనలూ ఉండవు. ఒకసారి విశ్వాసము నిజాయితీలతో ప్రధానమయిన పరిపూర్ణతతో సమగ్రమయిన ఆత్మ నివేదన జరిగిన తరువాత మన అందరిలో సమానంగా వున్న భగవంతుని ఉనికి వలన మరే యితర ప్రాథమిక నిబంధనలూ ఉండవు. అందరికీ ఈ ద్వారం అందుబాటులో ఉంది. అందరూ ఈ ఆలయంలోకి ప్రవేశించవచ్చు. సర్వ ప్రేమికుని భవనంలో మన ప్రాపంచికమయిన వ్యత్యాసాలు అదృశ్యమయి పోతాయి. అక్కడ సద్గుణ సంపన్నులకేవిధమయిన ప్రాధాన్యత ఉండదు. అలానే పాపాత్ములు దైవసన్నిధి నుండి వేరుచేయబడరు. శాస్త్ర విధులతో పవిత్రంగా జీవించే బ్రాహ్మణుడు, కష్టంలో, శాపంలో జన్మించి జనులచే తిరస్కరించ బడిన ఛండాలుడయినా ఈ మార్గంలో ప్రయాణించి, పరమ మోక్షానికి, శాశ్వతుని సర్వోన్నత స్థాయిలో వసించడానికి సమానమయిన, తెరచి ఉన్న అవకాశాన్ని కలిగి ఉంటాడు. పురుషుడైనా, స్త్రీ అయినా భగవంతుని ముందు సమానమయిన హక్కును కలిగి ఉంటారు. ఎందుకంటే పరమాత్మ వ్యక్తులు, సాంఘికమయిన వ్యత్యాసాలు, కట్టుబాట్లను గౌరవించడు. అందరూ ఆయన వద్దకు ఏ మధ్యవర్తిత్వం లేదా బంధాలు లేకుండా వెళ్ళవచ్చు. "ఎంత దుర్మార్గుడయినా ఒక వ్యక్తి ఏకోన్ముఖమైన, పరిపూర్ణమయిన ప్రేమతో నావైపు తిరిగినట్లయితే అతనిని ఒక మహాత్మునిగా భావించాలి. ఎందుకంటే అతనిలో స్థిరపడిన ప్రయత్న సంకల్పం సరియైన, సంపూర్ణమయిన సంకల్పం చేత శీఘ్రంగా అతను ఋజువర్తనపు వ్యక్తిగా మారి శాశ్వతమయిన శాంతిని పొందుతాడు" అని ఆ దివ్యగురువు అంటాడు. వేరే మాటలలో చెప్పాలంటే సంపూర్ణ ఆత్మ నివేదనా సంకల్పం పరమాత్మకు అన్ని ద్వారాలను విశాలంగా తెరచి ప్రతిస్పందనను, సంపూర్ణమయిన అవతరణను, మానవునికి దైవ ఆత్మ నివేదననూ తీసుకు వస్తుంది. అది తక్షణమే మనలోని అన్నిటినీ సరిదిద్ది, దివ్యమైన ఉనికి ధర్మంలోకి జీర్ణించుకుని, నిమ్న ప్రకృతిని ఆధ్యాత్మిక ప్రకృతిగా వేగవంతంగా రూపాంతరీకరిస్తుంది. ఆత్మ నివేదనా సంకల్పం

తన శక్తితో భగవంతునికీ, మనిషికీ మధ్య వున్న తెరను తొలగిస్తుంది. అది అన్ని పొరపాట్లను, ప్రతిబంధనాలను తుడిచి వేస్తుంది.

CWSA 19:334-35

ఏ విధంగా ఎక్కడి నుండి వచ్చినప్పటికీ క్రుంగుబాటు కలిగినపుడు చేయవలసినదల్లా దానిని విసిరి వేయటమే.

CWSA 31:186 *శ్రీ అరవిందులు*

ప్రాణిక అసంతృప్తి

ఎందుకంటే ప్రాణికం ఎక్కువగా తన కోర్కెల గుప్పిట్లో చిక్కి ఉంటుంది. మనసు అదుపు లేకుండా, వేరుగా తన కార్యక్రమాలను కొనసాగిస్తున్నపుడు అది చిందులు వేసి కేకలు పెడుతుంది. మనో సంకల్పంతో అణచి దాని స్థానంలో ఉంచినపుడు అది మానవ ప్రాణికపు సాధారణమైన నడవడి.

ప్రతిఘటించే అంశంలో మార్పు కోసం పిలుపు పట్ల అసంతృప్తి వలన కలిగిన ఊగిసలాట. ఎప్పుడైతే ఏ ప్రాణిక అంశమయినా నిరుత్సాహము, అసంతృప్తికి లోనయినపుడు మార్పుకై పిలిచినా, ఒత్తిడి చేసినా ప్రాణికం అందుకు సుముఖంగా లేనపుడు స్పందించకపోవటం లేదా సహకరించక పోవటమనే ధోరణిని కలిగి ఉండి భౌతిక చేతనను స్తబ్దంగా లేదా ప్రాణిక స్ఫూర్తి లేకుండా చేస్తుంది. అంతరాత్మ ఒత్తిడితో ఈ ప్రతిబంధకం తొలగిపోతుంది.

*

రెండు పరిస్థితులలో ప్రాణికం ఆ విధంగా వ్యవహరిస్తుంది. (సహకరించకుండా) (1) ఎప్పుడైతే తన సాధారణ (అహంకార పూరిత) చేతలు లేదా పనుల వెనుక ఉద్దేశ్యాలు అనుమతించబడనపుడు (2) లేదా ఒక వ్యక్తి బాగా భౌతిక చేతనలో క్రిందకు దిగినపుడు ప్రాణిక చేతన కొన్ని సార్లు లేదా కొంత సమయం వరకూ జడమై పోతుంది. పైనుండి శక్తి పని చేయనంత వరకూ లేదా పని చేయడం ప్రారంభించేంత వరకు.

*

తమస్సు లేదా జడత్వం వ్యవస్థపై వాలినట్లు ఉంటుంది. ప్రాణికం పరిస్థితులతో లేదా అంతవరకు సాధించిన దానితో అసంతృప్తి చెందినపుడొక

విధమైన సహాయ నిరాకరణ ధోరణిని కలిగి ఉంటుంది లేదా ఉదాసీనంగా ప్రతిఘటిస్తుంది. నేను తృప్తి చెందలేదు కనుక నేను ఎందులోనూ ఆసక్తి తీసుకోను లేదా మీకు ఏ విషయంలోనూ సాయం చెయ్యను అంటుంది.

*

ఈ ప్రాణిక అసంతృప్తికి ఒకటే వైద్యమేమిటంటే తిరస్కరించడం. ప్రాణికంతో ఏం కావటానికైనా నిరాకరించడం. జడత్వానికి మందు ఏమిటంటే, దాని గురించిన ఆలోచనలలో మీరు మునిగిపోకుండా ఊర్ధ్వముఖులై ప్రకాశ శక్తులను దానిలోకి ఆహ్వానించాలి.

CWSA 31:138-40

వెనుకకు తగ్గి నిలబడటం

బాధ, ఆరాటం, భయం అనే భావాల నుండి వెనుకకు తిరిగి, దానిని తిరస్కరించి, ప్రశాంతంగా దాని ప్రతిఘటనను ఆలోకించండి. ఎల్లప్పుడూ మార్పు చెందాలనే మీ సంకల్పాన్ని సమర్ధించుకుంటూ, ఒత్తిడి చేస్తూ, దైవ సహాయం వలన యిప్పుడు లేదా తరువాత అయినా విఫలం కాకూడదని భావించండి. ఎందుకంటే భగవంతుని సాయం అక్కడ ఉంది. అప్పుడే కష్టాలను అధిగమించే శక్తి మీకు కలుగుతుంది.

*

అన్ని మానవ ప్రకృతులలోను అది ఒక గుణం. అశాంతి, కోరుకోవటం, ఆతురత, నిరాశ, చాంచల్యం నుండి వెనుకకు, నిలబడి మిమ్మల్ని అది పరిపాలించడానికి, నడిపించడానికి అనుమతించవద్దు. ప్రాణికంలో ఒక సరియైన అంశముంటుంది. దానిని ఉపయోగించాలి. అది తీవ్రము, ఉన్నతమయిన విషయాలకు స్పందించగలిగి, మహత్తరమైన భక్తి ప్రేమలకు, సామర్థ్యాన్ని కలిగి ఉంటుంది. దానిని బలపరచి అంతరాత్మలో పైనుండి దిగివచ్చే శాంతి, విశాలతల ఆధారం కల్పించాలి.

CWSA 31:141-143

ఉత్సాహము - ఆనందము

ఉత్సాహంగా ఉండటం సాధనకు లవణం లాంటిది. విచారంగా ఉండడం కన్నా అది వెయ్యిరెట్లు ఉత్తమం.

మరింత ఉత్సాహంగా, ఆత్మ విశ్వాసంతో ఉండు. లింగభేదం, అనుమానం మరియు మిగిలివన్నీ ఉన్నాయి. అనుమానం లేదు ఎందుకంటే అక్కడ భగవంతుడు కూడా నీలో ఉన్నాడు. కళ్ళు తెరచి చూడు. తెరలు తొలగిపోతాయి. ఆయనను లేదా ఆమెను చూడగలిగే వరకు చూడు.

*

ఆనందంగా ఉత్సాహంగా ఉండటమనేది ఆధ్యాత్మికంగా తప్పేమీ కాదు. అందుకు విరుద్ధంగా నిజానికి అలా ఉండటమే సరైన పద్ధతి. పోరాటాలు, ఆకాంక్షకు సంబంధించి, ప్రగతి చెందటానికి పోరాటమనేది నిజంగా తప్పని సరి కాదు. కొంతమంది ఈ పోరాటమనే వైఖరికి ఎంత అలవాటు పడిపోతారంటే, వాళ్లెప్పుడు మరి యితరమైనదేదీ లేకుండా పోరాడుతూనే ఉంటారు. అది కోరుకోదగినది కాదు. ఒక రవి తేజ ప్రకాశిత మార్గముంది. మరొకటి విచారణా భరిత మార్గమూ ఉంది. రెంటిలో ఎక్కడయినా వ్యక్తి శ్రీమాతపై సంపూర్ణమయిన నమ్మకంతో దేనికీ భయపడకుండా, దేనికీ దుఃఖించకుండా ముందుకు వెళతాడో అదే ఉత్తమమయినది. ఆకాంక్ష అవసరమే కానీ అది కూడా సూర్యునిచే వెలిగించబడిన ఆకాంక్ష. తేజస్సు, విశ్వాసం, భరోసా, ఆనందంతో నిండి ఉంటుంది. అప్పుడు కష్టం వచ్చినా దానిని కూడా చిరునవ్వుతో ఎదుర్కోవచ్చు.

*

ఎప్పుడూ మీలో ఆ ఉల్లాసం ఉండాలనే మేం కోరుకుంటాం. అది చైత్య పురుష ఆనందం. అది తన మార్గాన్ని తెరుచుకుని వస్తుంది. ఎన్ని కష్టాలు వచ్చినా తాను ముందుకు నడిపించబడుతుందనీ, గమ్యాన్ని చేరుకుంటుందనీ తనకు ఖచ్చితంగా తెలుసు. ఒకసాధకునికి నిరంతర మాస్థితి కలిగినపుడు అతను అధమమైన యిబ్బందులను దాటి భద్రమైన మార్గంలో నిలకడగా సాగిపోగలడు.

*

ఉత్సాహం (సరదాగా, ఉల్లాసంగా ఉండటం) చాలా ముఖ్యం. అది ఉండకూడదని నేననను. కానీ మరొక లోతైన ఉత్సాహం అంతరమైన సుఖ హాస్యం ఉన్నాయి. ఏవయితే ఉత్సాహానికి చెందిన ఆధ్యాత్మిక స్థితి అయి ఉన్నాయో అవి.

*

విచారం - బాధ

విచిత్రమయిన విషయమేమిటంటే నా యోగంలో విచారం, దుఃఖాలను పరిగణించక పోవటం లేదా ఒడిదుడుకులు, కష్టాలను గంభీరంగా తీసుకోవడం కానీ తాపసులు లేదా వైష్ణవుల విరహంలా లేదా మాయావాదుల వైరాగ్యంలా పాత అభిప్రాయాలు, శక్తులూ, సాధకుల మనసుల ద్వారా వచ్చి ఆశ్రమంలో చేరుతుంటాయి. సరే!

*

నీలో ఏదయితే బాధలను కోరుకుని వాటిని ఆస్వాదిస్తుందో అది మానవ ప్రాణికం. దీనినే మనం నిజాయితీ రాహిత్యమనీ, వక్రమార్గమనుసరించే ప్రాణిక మెలిక అని వర్ణిస్తాం. అది బాధలకు, కష్టాలకు వ్యతిరేకంగా ఏడుస్తుంది. భగవంతుడు, జీవితం, అందరూ తనని రాచి రంపాన పెడుతున్నారని దూషిస్తుంది. కానీ చాలాసార్లు దుఃఖం, కష్టం వచ్చి నిలిచిపోవటానికి కారణం ప్రాణికంలో వక్రీకరించినదేదో వాటిని కావాలని కోరుకోవటం. ప్రాణికంలోని ఆ అంశం పూర్తిగా తొలగించబడాలి.

*

ప్రాణిక చేతనకు చెందిన రాజసిక తామసికాహంకారం తిరుగుబాటును, క్రుంగుబాటును అనుమతించడానికి కారణమౌతుంది. ఆధిపత్యం వహించే రజస్సు వలన తిరుగుబాటు, తమస్సు ఆధిపత్యం వలన క్రుంగుబాటు కలుగుతుంది. అది ఆత్మ కాక ప్రాణికమో, దానిలో మరేదో అన్ని రకాల బాధలు, విచారాలతో మూల్గటమో, ఆక్రందించటమో చేస్తుంది.

CWSA 31:177-178

విషాదాన్ని ఎదుర్కోవడం

శక్తి, శాంతి అనేవి ఇంకా ఇంకా నీలో నెలకొనడానికి పనిచేస్తూ ఉన్నాయనేది సుస్పష్టం. ఇతర మనోభావలైన విచారంగా ఉండాలనుకోవడం, సంతోషంగా ఉండడానికి భయపడడం, తనను తక్కువగా అంచనా వేసుకోవడం లేక పనికిరాను అని అనుకోవడం ఇలాంటివన్నీ ప్రాణికానికి సంబంధించిన సామాన్యమైన కదలికలు, కానీ ఇవేవీ నీవు కాదు, అవి నీలో వచ్చే మార్పుని అడ్డుకోవడానికి, ఆపడానికి ప్రయత్నిస్తూ ఉంటాయి. నీవు చేయవలసిందల్లా

అది చేసే సూచనలను అంగీకరించకుండా ఉండటమే, ఎల్లప్పుడూ నీలోని సత్యం వైపు ఉండుటకు నిరంతరం ప్రయత్నించడమే నిన్ను సంతోషంగా స్వేచ్ఛగా ఉంచుతుంది, అప్పుడు అంతా సవ్యంగా ఉంటుంది.

నీవు రాసిన దాని బట్టి చూస్తే గతంలోని ప్రాణికపరమైన అశాంతి, విషాదంలో కూరుకుపోవడం అనేవి నిన్ను పట్టి పీడిస్తున్నాయి అనిపిస్తోంది. దానికేమి ప్రత్యేకమైన కారణం లేకపోవచ్చు. అయినాకూడా అది నిన్ను ఆవరించి నీ శక్తినంతా హరిస్తూ ఉంటుంది, అది కేవలం అలవాటుగా వచ్చే నరాల దుర్బలత అంతే. దాన్ని ఎక్కువగా పట్టించుకుంటే అది ఇంకా ఎక్కువైపోతుంది. దానిని మూడు విధాలుగా ఎదుర్కోవచ్చు. మొదటిది, మరేదైనా విషయంలో ఆసక్తి పెంచుకొని అందులో మునిగిపోవడం.. నీ మనోస్థితి గురించి వీలైనంతవరకు తక్కువగా ఆలోచించడం. రెండవ మార్గం ప్రాణిక పరమైన అశాంతినుండి విచారం నుండి వీలైనంతవరకు నిన్ను వేరుగా ఉంచుకోవడం, అలాగే ఎదుర్కోవడం, దృఢంగా శక్తిమంతంగా నిశ్చయాత్మకమైన బుద్ధితో దాన్ని తిరస్కరించడం, మూడవ మార్గం మదర్ ప్రసాదించే శాంతిని ఆకాంక్షిస్తూ నీ మనసును పైకి తిప్పుకోవడం అలవాటు చేసుకోవాలి. నీవు గనక దానికి తెరుచుకోవడానికి సిద్ధపడితే అది ఎల్లప్పుడూ కిందకు రావడం కోసం పైనుండి ఎదురుచూస్తూ ఉంది. అది గనక కిందకు వస్తే నీ బాధలు సమస్యలన్నీ శాశ్వతంగా తీసివేస్తుంది.

CWSA 31: 180-81

విచారం, కుంగుబాటు

సత్వరం ఎటువంటి ఫలితం కనిపించనప్పటికి నిరుత్సా పడకుండా ఉండటం చాలా ముఖ్యం అలా నిరుత్సాహపడితే. నీలోని శక్తి ఇంకిపోతుంది, అలా నీలో ఉన్న శక్తి క్షీణించిపోవడం అనేది తపోభంగంగా ప్రాచీన ఋషులచే తరచుగా చెప్పబడింది. అలా వారు తపోభంగమైన ప్రతిసారీ మళ్ళీ మొదటినుండి ప్రారంభించి దానిని పునర్నిర్మించుకోవలసి వచ్చేది.

నిరుత్సాహపడటం అనేది సాధకుడు ఎన్నడూ చెయ్యరాదని అతనికి గట్టిగా చెప్పండి - మెల్లగా ఒడిదుడుకులతో కూడినదైనా లేక సులభంగా త్వరితంగా సాగినా సాధన అలా ముందుకు వెళుతూనే ఉండాలి - అప్పుడేలక్ష్యాన్ని ఎల్లప్పుడూ సకాలంలో చేరుకోవచ్చు. కష్టాలు అంధకారంతో

కూడిన సమయాలు తప్పించుకోలేనివి - వాటిని ప్రశాంతంగా ధైర్యంగా సహించాలి.

విచారం విషాదం అనేవి ప్రతి ఒక్కరిలోనూ పనిచేస్తూ ఉంటాయి ఏదో ఒక సాకుతో అవి కొనసాగుతూ ఉంటాయి, నిజానికి అవి తమని తాము సంతృప్తి పరచుకోవడానికే పనిచేస్తాయి అంతే కానీ ఏదో ఒక కారణం ఉండి కాదు.

అన్ని రకాల విచారపూరితమైన కుంగుబాటు చెడ్డదే ఎందుకంటే అది నీ చైతన్య స్థాయిని తగ్గించివేస్తుంది, శక్తిని దుర్వినియోగం చేసి, ప్రతికూల శక్తులకు తలుపు తెరుస్తుంది.

CWSA 31: 182-183

కుంగుబాటు తరచూ వచ్చేది బాహ్యం నుండే

ప్రకృతి నుండే తరచూ విచారపుటలలు మనలను ముంచెత్తుతూ ఉంటాయి, అప్పుడు మనసు దానికి ఏదో ఒక అంతర్గత లేక బాహ్య కారణాలను వెతుక్కుంటూ ఉంటుంది, నిజానికి అటువంటి కారణాలేమీ లేనప్పటికీ, అలా సరైన కారణాలు తెలియకపోవడానికి కారణం అదే అనుకోవచ్చు. మరోవైపు మన అస్తిత్వంలోని కొంత భాగం నిరుత్సాహంతో నిండిపోవడం, నీరసించి పోవడం, పనిలోగాని సాధనకుగాని సహకరించక పోవడం జరుగుతుంది. అది గనక ప్రాణికంలో జరిగితే అది తనని తాను బయటపడనీయకుండా, తొలగింపబడకుండా దాగి ఉండేందుకు ప్రయత్నిస్తుంది, అది భౌతికంలో అయితే స్పష్టంగా కనిపించక, వ్యక్తపరచుకోలేక, ఉలుకుపలుకు లేకుండా ఉండిపోతుంది. చివరికి అది అధోచేతనలో నుండి పైకిరావచ్చు. అకారణంగా వచ్చే కుంగుబాటు, విచారాలకు ఉదాహరణలుగా వీటిని చెప్పుకోవచ్చు. ఎవరికివారు దీనిని గమనించి అది ఏరకమైనది అనేది తేల్చుకోవాల్సి ఉంటుంది.

ఇటువంటి విచారకరమైన ఆలోచనలను మనలో చోటుచేసుకొనే అవకాశం ఇవ్వకూడదు. అవి వచ్చినట్లయితే, వాటిని నీ ఆలోచనలుగా పరిగణించరాదు. అవి కేవలం బాహ్యంనుండి వచ్చే సూచనలుగా భావించాలి. వీలైనంత వరకు నిశ్చలంగా ఉండి మదర్ శక్తి నీలో పనిచేయనివ్వాలి.

CWSA 31:185-186

విచారం కలిగినప్పుడు ఎలా నడుచుకోవాలి

సహజంగా, ప్రాణికం నిశ్చలంగా ఉంటే గనుక మనసు విషయాలను సరైన రీతిలో అవగాహన చేసుకొనే అవకాశం ఉంటుంది, అప్పుడు విచారానికి ఆస్కారం ఉండదు.

చిన్న చిన్న కోరికలు, లోపాలను పెద్దవిచేసుకొని భూతద్దంలో చూడటం, వాటిని అనవసరమైన చింత లేక విచారానికి ఒక కారణంగా చేసుకోవడం చెయ్యరాదు. వాటిని కేవలం గుర్తించి ప్రశాంతంగా తొలగించుకోవాలి.

అలసిపోవడం అసంతృప్తిగా ఉండటం అనే కదలికలను ఎప్పుడు తిరస్కరించడంలో జాగ్రత్తగా ఉండకపోతే అవి గందరగోళాన్ని విచారాన్ని తిరిగి కలగచేస్తాయి. అవి వచ్చినప్పుడు వెంటనే మనం ఏమి చేయలేనప్పటికీ, అవి వచ్చాక వాటిని తిరస్కరించవచ్చు. మనం ఎంతగా వాటిని తిరస్కరిస్తే అంతగా అవి పునరావృతం కావడం తగ్గిపోతుంది. ఒకవేళ అలా మళ్ళీ వచ్చినాకూడా కొద్దిసేపు ఉండి తొలగిపోతాయి. వాటిని గనక ఉండనిస్తే అవి నీ నిజచేతనను మరుగుపరిచే అవకాశం వాటికి మళ్ళీ ఇచ్చినట్లు అవుతుంది.

విచారంలో కూరుకుపోరాదు, యోగం చేసే వారందరూ వారిలోని అహం వల్ల ఇబ్బందులు పడవలసిందే; కానీ ఉన్నత చేతన నిజమైన ఆకాంక్ష ఉన్నచోట పనిచేస్తూ ఉంటుంది.

ప్రాణికమైన విచారానికి సంబంధించిన కదలికలు వేటికీ చోటివ్వకూడదు, విచారగ్రస్త స్థితికి అసలు చోటు ఇవ్వరాదు. మన బాహ్య అస్తిత్వాన్ని సంభాళించడం అనేది ఎవరికైనా సరే ఎప్పుడూ కష్టమైన విషయమే. చాలా సహనంతో, ప్రశాంతతతో, ఉత్సాహంతో కూడిన నిరంతర యత్నంతో దానిని తొలగించుకోవాలి. అది ఎదురుతిరిగినా సరే నిరుత్సాహపడరాదు. ఎందుకంటే నిరుత్సాహపడితే పరిస్థితి ఇంకా సున్నితంగా కష్టతరంగా బాధాకరంగా ఇంకా నిరుత్సాహపూరితంగా తయారవుతుంది. అందుకు బదులుగా దానిలో ఉత్సాహం అనే సూర్యకాంతిని ప్రసరించనివ్వాలి. అలాగే ప్రశాంతమైన ఒత్తిడి తీసుకురావాలి, అప్పుడు అదంతా అనుగ్రహానికి సంపూర్ణంగా తెరుచుకోవడాన్ని నీవు చూడగలవు.

CWSA 31:186-87

ఇటువంటి నిరుత్సాహాన్ని (జీవితానికి అర్థం లేదని భావించడం) పక్కన పెట్టి ముందుకు పోవాలి. జీవితంలో విజయమైనా కష్టమైనా అది దైవం వైపు తిప్పినప్పుడు జీవితానికి అర్థం వస్తుంది. విచారాన్ని పక్కన పెట్టినప్పుడే రక్షణ లభిస్తుంది, అప్పుడు మాత్రమే నీవు దానిని గ్రహించి ఆ సహాయాన్ని శక్తిని వినియోగించుకోగలుగుతావు.

యోగంలో నియమం ఏమిటంటే విచారాన్ని నిన్ను కుంగదీయకుండా చూసుకోవడం. దాని నుండి దూరంగా వైదొలగి, దాని కారణాలను పరిశీలించి తొలగించుకోవడం. కారణం అనేది నీలోనే ఉంటుంది, ఎక్కడో ఒకచోట ప్రాణికమైన లోపాలు ఉంటాయి. ఏదో ఒక అపసవ్యమైన కదలిక లేక చిన్నపాటి కోరికను సంతృప్తి పరిచినప్పుడో లేక అసంతృప్తిగా వదిలినప్పుడో అది పరిస్థితిని మళ్ళీ మొదటికే తెస్తుంది. యోగంలో ఒక కోరికని సంతృప్తి పరచడం, ఒక అసత్యమైన కదలికకు తావివ్వడం తిరిగి పరిస్థితిని మళ్ళీ ఇంకా దిగజార్చి మొదటికి తీసుకొస్తుంది. దానికంటే దానిని సంతృప్తి పరచకుండా వదిలివేయడం మంచిది.

నీవు చేయవలసినది అంతరంగంలో లోతుగా జీవించడం, బాహ్యమైన స్పర్శకు లోనయ్యే ప్రాణికంలో గాని మనోతలంలో కానీ తక్కువగా జీవించడం. అంతరంగంలోని చైత్య పురుషుడు దీనికి లోను కాడు, దైవానికి సమీపంగా నిలచి అల్పమైన ఉపరితల కదలికలు తనకు సంబంధంలేని కదలికలనే గుర్తు ఎరిగి ఉంటాడు.

CWSA 31-188-89

జరిగేదంతా కూడా ఏదో విధంగా జరగవలసి ఉన్నదని, నీకు ఏది మంచిదో భగవంతుడికి తెలుసనే విశ్వాసాన్ని పెంపొందించుకుంటే అదే ఎంతో గొప్ప విషయం. దానికి నీవు లక్ష్యం చేరుకోవాలనే దృఢనిశ్చయాన్ని, ఆ దిశగా నీవు తీసుకుపోబడుతున్నావనే నమ్మకాన్ని జోడిస్తే, మధ్యలో కొన్ని కష్టాలు, పై పై నిరాకరణలు ఎదురైనా కూడా, సాధనలో ఇంతకంటే ఉత్తమమైన మానసికమైన పునాది ఉండదు. మనసే కాక ప్రాణికంలో, భౌతికంలో కూడా ఈ విశ్వాసం కనక నిండితే విచారం అనేది ఇక అసంభవం లేదా అది బాహ్యమైనదే, బాహ్యం నుండే వచ్చిందే కాని అది చేతనలో భాగం కాదనే స్పృహతో ఉంటే అది అక్కడ వేళ్ళూనుకొనే అవకాశం ఉండదు. అటువంటి విశ్వాసం మన

చేతనాస్థాయిని ఉన్నతంగా తిప్పడానికి అత్యధికంగా సహాయపడుతుంది, అలాగే విషయాలు పట్ల బాహ్యమైన రూపంకాక వాటి అంతర్గత సత్యాన్ని చూడగలిగే శక్తిని ఇస్తుంది.

CWSA 31.195

దుఃఖం ఆత్మను దైవాన్వేషణకు పురిగొలిపే విషయంలో తప్పనిసరి కాకున్నా అది సత్యం. తనలోనుండి వచ్చే పిలుపువల్లనే ఆత్మ దైవాన్వేషణ వైపుకు తిరుగుతుంది, అది ఏ పరిస్థితి లో అయినా జరిగే అవకాశం ఉంది - సంపూర్ణ ఐశ్వర్యం సుఖానుభవంలో, బాహ్యమైన విజయంలోని ఉన్నత శిఖరాలలో, ఎటువంటి దుఃఖం లేదా అసంతృప్తి లేని స్థితిలోకూడా ఆకస్మికంగా లేదా మెల్ల మెల్లగా వచ్చే జ్ఞానోదయం వలన ఇంద్రియ సుఖభోగాలలో మునిగితేలే బిల్వమంగళుడికి ఒక మెరుపువలే, ఈ అహంభావంతో నిండిన అంధకారబంధురమైన బాహ్యమైన జీవితంకంటే ఉన్నతమైనది సత్యమైనది ఏదో ఉన్నదని తెలియవస్తుంది. ఇందులో ఏ ఒక్క మలుపు లో కూడా దుఃఖం విచారం అనేవి లేకుండానే ఇది జరగవచ్చు. జీవితం అనేది చాలా బాగుంది, అది ఒక ఆసక్తికరమైన ఆట అయినప్పటికీ అది కేవలం ఒక ఆట మాత్రమే, ఆధ్యాత్మిక సత్యం మనసు ఇంద్రియాలకంటే ఉన్నతమైనది అని ఎవరో ఒకరు అంటుండడం వింటుంటాం. అది ఎలా వచ్చినా సరే అది దైవం నుండి వచ్చిన పిలుపు లేదా దైవం కోసం అంతరాత్మ పిలుపు అనేదే అక్కడ గమనించవలసిన అంశం. అటువంటి ఆకర్షణ ప్రకృతిలో ఉండే ఆకర్షణ కంటే కూడా చాలా గొప్పది.

CWSA 31: 202

నిరాశ

ఈ నిరాశా నిస్పృహలు, మితిమీరిన ఆత్మన్యూనతా భావం, నిస్సహాయతా భావాలు శత్రుశక్తికి సూచనలని, వాటిని ఎన్నటికీ అంగీకరించరాదన్నారు.

మీరు మాట్లాడే లోపాలు మానవ స్వభావానికి ఉమ్మడిగా ఉంటాయి. ప్రతి సాధకుని బాహ్య అస్తిత్వం వాటితో నిండి ఉంటుంది. పరివర్తనకు వాటిని గురించి తెలుసుకోవడం అవసరం. కానీ అది ప్రశాంతమైన మనస్సుతో, విశ్వాసంతో దైవానికి సమర్పణతో చైత్యపురుషకు తగిన ఉన్నత చైతన్యానికి

స్థిరమైన ఆకాంక్షతో చేయాలి. బాహ్య అస్తిత్వ పరివర్తన యోగంలోఅత్యంత క్లిష్టమైన భాగం. దీనికి విశ్వాసం, సహనం, నిశ్శబ్దం, దృఢమైన సంకల్పం అవసరం. ఆ స్ఫూర్తితోనే మీరు కుంగుబాట్లను పక్కన పెట్టి యోగాన్ని స్థిరంగా కొనసాగించాలి. మీ చైతన్యాన్ని మార్చటానికి నేను అన్నీ చేస్తాను. మిమ్మల్ని మీరు తెరవండి. నిశ్శబ్దంగా వీలైనంత వరకు మిమ్మల్ని మీరు తెరచి ఉంచుకోండి. నేను మిమ్మల్ని అడిగే ఒకే ఒక్క షరతు ఇది.

CWSA 31:207

భావావేశమైన స్వభావం

ఇది దుఃఖం లేదా ఆనందం లేదా మరే ఇతర భావోద్వేగాలను అనుభవించే ప్రశ్న కాదు. సాధారణ ప్రకృతిని జయించని ప్రతి ఒక్కరూ అదే చేస్తారు. అది రాగబంధపూరితమైన భావోద్వేగం కాదు, కేవలం భావావేశం. ఏ కారణమూ లేకుండా లేక తగినంత కారణం లేకుండా నీ సంవేదనలను సంతృప్తి పరచడంలో గాని, ప్రదర్శించడంలో గాని సంతోషం పొందినపుడు రాగబంధ భావోద్వేగం చోటు చేసుకొంటుంది.

మనుష్యులతో గొడవ పడడం వారితో మాట్లాడడానికి నిరాకరించడం అనే రాగబంధ పూరిత భావోద్వేగం ప్రాణిక స్వభావంలోని ఒక భావోద్వేగ భాగం. ఆ మానసిక స్థితికి వ్యతిరేకంగా ప్రతిస్పందనలో అదే భాగం మాటల ద్వారా ఏర్పడిన సంపర్కపు సంబంధపు ఆనందాన్ని పొందాలని కోరుకుంటుంది. ఈ రెండు ఉద్యమాలు ఉన్నంత కాలం మరొకటి కూడా సాధ్యమే. మీరు ఈ భావోద్వేగాలను వదిలించుకుని మీ స్వచ్ఛమైన భావాలన్నింటినీ దైవం వైపు మళ్ళించినపుడు మాత్రమే, ఈ హెచ్చు తగ్గులు మాయమై, అన్నింటిపట్ల ఒక ప్రశాంతమైన సద్భావన వాటి స్థానాన్ని ఆక్రమిస్తుంది.

CWSA 31:210

ఇంత బలమైన సమస్యకు ఇది చాలా చిన్న కారణం. కానీ వాస్తవానికి ఈ మూడే అసమంజసమైన సున్నితత్వపు మొత్తం కష్టం. ఈ చాలా చిన్న సాకుతో అది ఉద్భవించింది. సున్నితత్వం ఇక్కడ చాలామంది సాధకులకు నింతర అవరోధాలలో ఒకటి.

దానికి రెండు పరిష్కారాలు ఉన్నాయి. మదర్‌పై అంతరాత్మ విశ్వాసం, దానితో పాటు వచ్చే సమర్పణ అనగా 'ఆమె ఏది కోరుకుంటే అది నాకు ఉత్తమం' అన్న వైఖరి. ఇప్పుడు మీరు అనుభూతి చెందుతున్న వైశాల్యత, ఇది నిజమైన ఆత్మ విస్తృతి, మానసిక ప్రాణిక, భౌతిక అస్తిత్వాల విస్తృతి. దాని నుండి ధూళి రాలిపోయినట్లు రాలిపోతాయి. ఎందుకంటే అవి దానికి ఏ విధంగా చూచినా ప్రాముఖ్యత లేనివే.

వైశాల్యత, శాంతి, నిశ్శబ్దంలోకి శాశ్వతంగా ప్రవేశించడం, అందులో అహాన్ని కరిగిపోనివ్వడం అనేదొకటే చేయాలి. అప్పుడు అనుబంధాలు పతనమైపోతాయి.

CWSA 31:211

అహం, అహంకారం

అవును అది సరైనదే. నిరంతరం గుర్తుంచుకోండి, శాంతి, ప్రశాంతతలతో జీవించండి. తద్వారా దివ్యక్రియాశక్తి పనిచేస్తుంది. దివ్య వెలుగు వస్తుంది. దైనందిన జీవితంలో చిన్న చిన్న విషయాలు ఉపరితల చైతన్యంలో కొనసాగాలి. దివ్యక్రియా శక్తి, దివ్య వెలుగులు, దానిని స్వాధీనం చేసుకొని చిన్న విషయాలపై కూడా ప్రత్యక్షంగా పట్టు సాధించగలిగేంత వరకు ఉపరితల చైతన్యంలో చాలా విశాల స్థానాన్ని ఆక్రమించ కూడదు. అహంకారమే వాటికి చాలా విశాల స్థానాన్ని ఇస్తుంది. అహంకారాన్ని నిరుత్సాహ పరచాలి. "నాకోసం కాదు, దైవం కోసం" అనేది మొత్తం చైతన్యానికి, ఆలోచనకు, చర్యకు సూత్రంగా ఎదగాలి. ఇది ఒకేసారి పూర్తి చేయలేము. కానీ అది వీలైనంత త్వరగా మనస్సులో స్థిరమైన గమనికగా మారాలి.

CWSA 31:219

తన అజ్ఞానంతో కూడిన అహంకారం తన అజ్ఞానం యొక్క అహంకారం, మార్పు కోసం ఏ పిలుపునైనా వ్యతిరేకించే, ప్రతిఘటించే జడత్వంతో కూడిన భౌతిక చైతన్యం సమస్యను స్వీకరించడానికి ఇష్టపడని దాని అహంకారం ఎల్లప్పుడూ అదే పాత కదలికలను పునరావృతం చేస్తూ, తనదైన మార్గం మీద వెళ్ళడంలో మరింత సుఖాన్ని పొందుతుంది. ఏదో ఒక సమయంలో ఏదో ఒక విధంగా దానికోసం ప్రతీదీ చేసిపెట్టబడుతుందని, మహా అయితే ఆశిస్తుంటుంది. మొదటి విషయం ఏమిటంటే సరైన ఆంతరిక దృక్పథం

ఉండడం. మీకు అది ఉంది. మిగిలినది తనను తాను మార్చుకోవాలనే సంకల్పం. అహానికి సంబంధించిన వాటినన్నింటినీ గ్రహించగల, నిమ్న స్వభావ తామసిక మొండిపట్టును తిరస్కరించే జాగరూకత, అంతిమంగా పరివర్తన ప్రక్రియకు ఎటువంటి ఆటంకం కలుగకుండా ఉండటానికి, అస్తిత్వపు ప్రతిభాగంలో తనను తాను ఎల్లప్పుడు మదర్‌కు తెరచి ఉంచడం.

CWSA 31:222

నిరాశ చెందకెన్నడూ

ధైర్యాన్ని, బలహీనతను, జడతను, ఆత్మన్యూనతను, కర్మ చేయడం యెడల విముఖతను, తెలుసుకొనడానికి లేదా ఉన్ముఖం కావడానికి వైముఖ్యాన్ని, అలసత్వాన్ని, సోమరితనాన్ని, నిష్క్రియతను సమ్మతించి, బలపరచేది తామసిక అహం. రాజసిక అహానికి విరుద్ధంగా "నేను చాలా బలహీనుడిని, ఎంతో అజ్ఞానిని, నికృష్టుడిని, అణచివేతకు గురైనవాడిని, దురుపయోగిని, నిరాశోపహతుడిని, ఎక్కడా గెలుపులేని వాడిని, నాకేదీ దక్కదు, నాకే ఆధారమూ లేదు, నేనిదీ, అదీ యెలా చేయగలను, అందుకు నాకేశక్తులూ లేవు, సామర్థ్యం లేదు, నిస్సహాయుడిని, చావే శరణ్యం, కదలకుండా నన్ను ఏడుస్తూ పడి ఉండనివ్వండి" వగైరా వగైరా చెప్తుంది. అదంతా ఒకేసారిగా ప్రతివాని విషయంలో జరుగదనే మాట నిజమే. ఆ విషయానికి సంబంధించిన సాధారణ, సహజ గుణాన్ని గురించి చెప్తున్నాను.

(ఆత్మ న్యూనత, నైరాశ్యం) అంతా ప్రాణిక, అహాల మామూలు నటన. ఇతరులతో మాట్లాడకపోవడంలో గానీ, ఏకాంతంలో గానీ, సంతృప్తిని పొందలేనిది ప్రాణికం. మాట్లాడడంలో సంతృప్తినది పొందడం లేదు, కానీ పాత సంగత్వాన్ని వదలుకోవడంతో అది సమాధానపడలేక పోతోంది. ఇంకా పాత అలవాటుకే బద్ధమైవున్నానని అనుకొని, ఏకాంతతలోని ఆనందాన్ననుభవించ లేకపోతోంది.

తనకు తానే ముఖ్యమనుకొనేది తనను గొప్ప చేసుకొనేది అహం. కానీ నైరాశ్యం, ఆత్మన్యూనత, ఇతరులు తన సాన్నిహిత్యాన్ని ఇష్టపడడం లేదు లేక ప్రశంసించడం లేదు అని అనుకోవడం కూడా అహం చేసే పనే. మొదటిది రాజసిక అహం, రెండోది తామసిక అహం. తనకు సంబంధించిన విషయాల

గురించి తనమీద ఇతరుల చర్య గురించి ఎల్లప్పుడూ ఆలోచిస్తూ ఉండేది అహం. అహం నుండి స్వేచ్ఛ పొందిన వ్యక్తి వీటితో బాధించబడడు.

దైవాన్ని గురించి సాధనను గురించి ఆలోచిస్తూ ఉంటాడు. ఇతరుల విషయంలో వారి నుండి అతనేమీ కోరకుండా, లేక ఆశించకుండా ప్రశాంత శుభేచ్ఛ వైఖరితోఉంటాడు. ఇంకా యిక్కడికి చేరుకోలేకపోతే, అక్కడికి చేరుకోవడానికి ఎల్లప్పుడూ కృషి చేయాలి. ~~ఈ~~ యితర విషయాలను గురించి ఆలోచిస్తూ నిమ్న ప్రాణిక కదలికను పోషించకూడదు.

CWSA 31:226

(తాను గొప్ప, అసూయ, నన్నెవరూ ప్రేమించడం లేదు) అని అనుకోవడం అంతా ప్రేమ కాదు. తనను తాను ప్రేమించుకోవడం అవుతుంది. తనను తాను ప్రేమించుకోవడం అనేదాని వికృత రూపం అసూయ. జనం దాన్నలా అర్థం చేసుకోరు. పైగా కావాలని అనుకోవడం, అసూయ, దెబ్బతిన్న దర్పం అనే ప్రేమ చిహ్నాలని అనుకొంటారు. లేకపోతే ప్రేమను సహజంగా వెంటనంటి ఉండేవేనని అనుకొంటారు.

*

స్వాభిమానాన్ని ఎంత త్వరగా వదలించుకొంటే అంతమంచిది. స్వాభిమానంతో వున్న వారెవరైనా సరే అపకార శక్తుల ప్రభావం క్రిందకు తనను తాను నెట్టుకొన్నట్లే. స్వాభిమానానికి యథార్థ ప్రేమకు సంబంధం లేదు. అసూయ లాగానే అది కూడా ప్రాణిక అహంకారపు అంశమే.

CWSA 31:245

విశ్వాసపు శక్తి

ఇంకా అభివ్యక్తం కాని, సాధించబడని, లేక వాస్తవీకరించబడని లేదా దానికి అంతరాత్మకు సంబంధించిన సాక్షి విశ్వాసం అయినా గాని మనలోని జ్ఞాత, సూచనలేమీ లేకపోయినా, అది నిజమని, లేక దానినే అనుసరించడం, లేదా సాధించడం అన్నిటింకంటే పరమోత్కృష్ట అర్హత కలిగినది. మనసులో ఒక సుస్థిరమైన నమ్మకం లేనపుడు గూడా, ప్రాణికం ఘర్షణ పడినా, ఎదురు తిరిగినా, తిరస్కరించినా మనలో యిది సదా నిలిచి ఉండగలదు. అప నమ్మకం, అంధకారం, నిరాశ, వైఫల్యతకు సంబంధించిన సుదీర్ఘ సమయాలు,

యోగ సాధన చేసే వారిలో, లేని వారెవరైనా ఉన్నారా? అతనిని కొనసాగ నిచ్చేదేదో అతనిలో వుంది. అతడు దానిని గురించి ఏమనుకొంటు న్నప్పటికీ, అది వుంటూనే ఉంటుంది. ఎందుకనంటే, తాను అనుసరించేది ఎప్పటికీ సత్యం అని అనుభూతి చెందుతుంది. అనుభూతి చెందడం కంటే దాని నెరిగి ఉంటుంది. దైవం వున్నాడు, మనం అనుసరించవలసిన ఏకైక విషయం దైవం దానితో పోల్చదగిన అర్హత కలిగినది జీవితంలో మరొకటేదీ లేదు అనేది అంతరాత్మలో సహజంగా అంతర్గతంగా వున్న, యోగంలోని ప్రాథమిక విశ్వాసం. నీలో వృద్ధి చెందుతున్న ఈ విశ్వాసమే యోగం కొరకు నిన్నిక్కడికి తీసుకొచ్చింది. ఈ విశ్వాసం చనిపోలేదు, లేక క్షీణించదు. నీవు వ్రాసిన లేఖలను బట్టి చూస్తే అది నిన్ను మరింతగా ఒత్తిడి చేస్తోంది. విడువకుండా అంటిపెట్టుకొని ఉంది. అది వున్నంతకాలం, ఒక మనిషిగా, అతడు ఆధ్యాత్మిక జీవితానికుద్దేశించబడిన వాడౌతాడు. అతని స్వభావం, అవరోధాలతోనూ, తిరస్కారాలూ, ఇబ్బందులతోనూ నిండి వున్నప్పటికీ, అనేక సంవత్సరాల పెనగులాట వున్నప్పటికీ, ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో విజయం అతనిని వరిస్తుంది.

CWSA 29:93

ఇదిగో ఈ విశ్వాసాన్నే నీవు అభివృద్ధి చేసుకోవాలి. దైవం వున్నాడు, మార్గంలో ప్రవేశించమని ఆతడు పిలిచాడు. అది సుస్పష్టం అయినపుడు దాని వెనుక దైవ మార్గదర్శకత వుండి తీరుతుంది. యిబ్బందులెన్ని ఉన్నప్పటికీ వాటి ద్వారా నీవు చేరుకొంటావు అనేది హేతుబద్ధమైన, లౌకిక జ్ఞాన సమ్మతమైన విశ్వాసం. వైఫల్యాన్ని సూచించే అపకార శక్తుల స్వరాలను వినకపోవడం, లేక వాటిని ప్రతిధ్వనించే అసహనంతో కూడిన ప్రాణిక తొందరపాటు గొంతులను వినకపోవడం, గొప్ప కష్టాలున్నాయి, విజయం లభించదు అన్నందు వల్ల, లేక ఇంతవరకు దైవం తనను చూపించుకోలేదు గనుక ఇక ముందు కూడా ఎన్నడూ కన్పించదు అన్నందువల్ల గాకుండా ఒక గొప్ప, కష్టతరమైన గమ్యం మీద మనసును లగ్నం చేసినపుడు ప్రతి వ్యక్తి తీసుకొనే స్థానాన్ని తీసుకొని "నేను విజయం సాధించేంత వరకు సమస్త కష్టాలను, అవేవైనప్పటికీ, అధిగమించి విజయం సాధిస్తాను" అని చెప్పుకోవాలి.

"దైవం వున్నాడు, ఎదురుగా ఉన్నాడు, ఆతడున్నాడు గనుక, ఆతనిని నేను అనుసరించడం అనేది విఫలం కాదు. ఆయనను కనుగొనేంత వరకు

ప్రతి సంకటం నుండి నేను ముందుకు పోతూనే ఉంటాను" అని దైవం యందు నమ్మకమున్న వ్యక్తి జోడిస్తాడు.

CWSA 29:94

విశ్వాస నిష్ఠ

అంతరాత్మ వెలుగుకు, దైవ పిలుపుకు విశ్వసనీయంగా ఉండండి అని నేనెప్పుడు గతంలోని దేనిని గురించి మాట్లాడడం లేదు లేక నీ విషయంలో లోపం వున్నదని గాని చెప్పడం లేదు. ఏ విధమైన సూచనలను, ప్రేరేపణలను, ప్రలోభాలను తిరస్కరించమని, సత్యపు సమస్త పిలుపును దివ్య వెలుగుకు సంబంధించిన అనివార్య సంజ్ఞాజ్యోతిని వ్యతిరేకించే దానిని వ్యతిరేకించమని, సమస్త సందర్భాలలోనూ దాడులలో గొప్పగా అవసరమయ్యే దానిని గురించి మాత్రమే మాట్లాడాను. సమస్త సంశయం, కుంగుబాటు సందర్భాలలో "నేను దైవం మనిషిని, నేను ఓడిపోను" అని చెప్పుకోగలగాలి. సమస్త అపరిశుద్ధతకు, అనర్హతకు దైవం యెంచుకొనిన అమృత పుత్రుడను, నేను నాకు, ఆయనకు సత్యవంతుడినై ఉండాలి, తప్పదు - విజయం తథ్యం, నేను పడిపోయినా, తిరిగి తప్పకుండా లేస్తాను" అని సమాధానమివ్వాలి. వైదొలగాలి అనీ, అల్ప ఆదర్శాల వైపు దారి తీసే దానికి "ఇది మహా గొప్పది, నాలోని అంతరాత్మను సంతృప్తపరచగలిగే ఏకైక పరమసత్యం ఇది, దివ్య మహాయానంలో చిట్టచివరి వరకు సమస్త పరీక్షలకు అగ్నిపరీక్షలకు తట్టుకొని ముందుకు పోతాను" అని సమాధానం చెప్పుకోవాలి. దివ్య వెలుగు, దివ్య పిలుపుకు విశ్వాస నిష్ఠతో ఉండాలి అనినేనన్నదాని అర్థం యిది.

*

చంద్రునిలో ఒక ముక్కను తినడం అనే విషయాన్నిష్టపడేటట్లు జీవిత కణాల్ని చేయడానికి విశ్వాస పద్ధతిలో ఏదో నాకు కన్పించడం లేదు. ఎవరికీ చంద్రుని శకలం ఎన్నడూ దక్కలేదు. కానీ విశ్వాసంతో నయం చేయడమనేది ఒక అతి వాస్తవికం, అది ప్రకృతి ధర్మం, యోగాన్ని ప్రక్కనబెట్టినా చాలా తరుచుగా ప్రదర్శితమైంది. విశ్వాసం గాని తదితరమైన మరేదైనా గాని పొందడానికి మార్గం, వాటిని పొందాలని పట్టుబట్టడం, నిరుత్సాహపడకుండా, నిరాశ చెందకుండా ఉండి వాటిని పొందేంత వరకు వదలకుండా ఉండడం. ఈ కష్టభూయిష్ట ప్రపంచం, ఆలోచించే, ఆకాంక్షించే జీవులు దానిమీద

ఆరంభమైన నాటి నుండి ఆ మార్గాన్ననుసరించడం వల్లే సాధ్యమైంది. సదా, అనవరతం, దివ్య వెలుగుకు ఉన్ముఖంగావడం, అంధకారానికి వెన్నుచూపడం జరగాలి. "నీవల్ల గాదు, నీవు చేయగూడదు, నీవు అసమర్థుడివి, నీవొక స్వాప్నిక తోలుబొమ్మవి" అని నిరంతరం ఘోషించే గొంతులను తిరస్కరించాలి. ఎందుకనంటే ఇవి శత్రు గొంతుకలు. వాటి కఠోర వాదనలతో అతడు పొందబోయే ఫలితానికతనిని దూరం చేసి, ఆ తరువాత ఆ ఫలితం నిస్సారమైనదని దానిని తమ సిద్ధాంతానికి ఋజువుగా చూపిస్తారు. ఆ కృషిలో వున్న కష్టం, తెలిసిన విషయమే, కష్టం అంటే అసాధ్యం అని కాదు, నెరవేరినదెప్పుడూ కష్టసాధ్యమైనదే. కష్టం తరువాతే నెరవేరుతుంది. కష్టాలపై సాధించిన విజయం, పృధ్వి చరిత్రలో అత్యంత విలువైనదిగా అవుతుంది. ఆధ్యాత్మిక కృషి విషయంలో గూడ అది అంతే.

CWSA 29:99-110

దృఢ విశ్వాసాన్ని నిలిపి ఉంచుకో

ఎటువంటి నిరుత్సాహాన్ని దరిచేరనీయకు. దైవ కృపయందు అపనమ్మకాన్ని దరిచేయనీయకు. నీకు బయటి కష్టాలేవి వున్నా నీలోపల ఏ బలహీనతలున్నా నీ విశ్వాసం మీద ఆకాంక్ష మీద నీకు గట్టిపట్టు వుంటే రహస్య దివ్యశక్తి వాటిలో నుండి నిన్ను తీసుకుపోతుంది. నిన్ను మా దగ్గరికి చేరుస్తుంది. వ్యతిరేకతలోనూ, ఇబ్బందులతోనూ నీవు త్రొక్కిపెట్టబడినప్పటికీ, నీవు తడబడినా, నీకు దారి మూసుకుపోయినట్లు కన్పించినా, నీ ఆకాంక్షపై పట్టు వదలకు. కొంతకాలం పాటు విశ్వాసం మేఘావృతమైనప్పటికీ, సతతం నీ హృదయంలో, మనసులో మావైపు తిరిగి వుండు, అపుడది తొలగించబడుతుంది.

లేఖల రూపంలో అందించే బాహ్య సహాయం విషయంలో దానిని నీకందించడానికి పరిపూర్ణంగా సంసిద్ధులమై ఉన్నాం. కాని మార్గాన్ని విడువ కుండా అంటిపెట్టుకొని వుండు. చివరకు, అపుడు విషయాలు వాటంతటవే విదితమౌతాయి, ఆంతరిక ఆధ్యాత్మిక శక్తికి పరిస్థితులు తలవంచుతాయి.

*

ఏ విధమైన హానికర శక్తులెదురైనా, వాటిని ధైర్యంగా యెదుర్కో, అపుడవి అదృశ్యమౌతాయి, సహాయం అందుతుంది. జీవితంలో, కర్మలో, నిలబెట్టకో

వలసిన ఆధ్యాత్మిక అనుభవంలో సైతం నిజ వైఖరి, విశ్వాసంతో, ధైర్యంతో ఉండడం.

*

దివ్య వెలుగు గెలుపు యెడల దృఢ విశ్వాసం నిలబెట్టుకో. పదార్థమూ, మానవ మూర్తిత్వమూ తమ రూపాంతరీకరణ నిరోధాలను స్థిరమైన సమచిత్తంతో యెదుర్కోవాలి.

గాఢాంధకారమలముకొని ఈ ప్రపంచమూ, మనిషి భౌతిక స్వభావం కూడా దానితో నిండిపోయి ఉన్నాయి. అయినప్పటికీ పదింతల దురంహంకారానికి వ్యతిరేకంగా యధార్థ దివ్యవెలుగు ఒక కిరణమైనా కాలక్రమంలో ప్రసరించగలుగుతుంది.

CWSA 29:101-102

ధైర్యం అవసరం

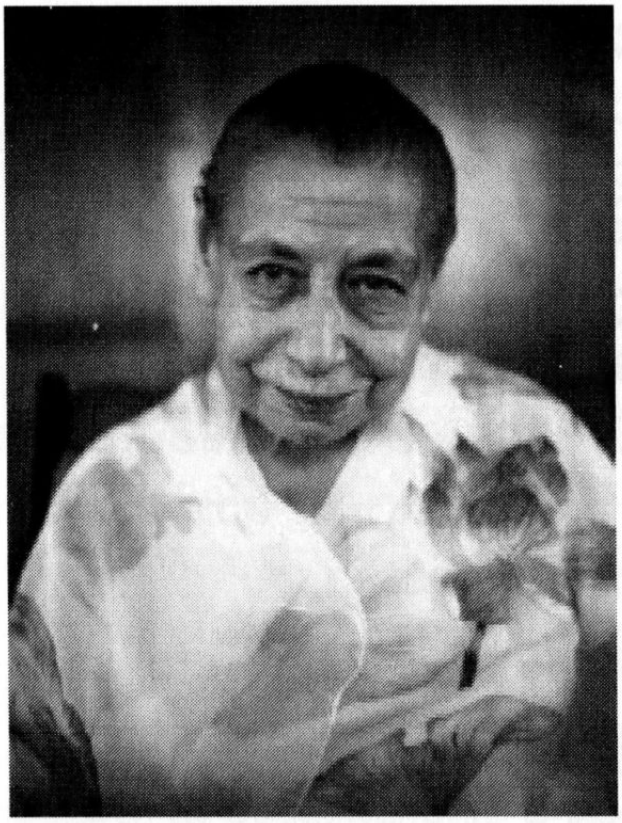
జీవితాన్ని దాని కష్టాలను ఓర్పుతో స్థిరంగా ఎదుర్కో. ధైర్యం లేకపోతే, అంతకంటే సాధనకు సంబంధించిన ఆంతరిక కష్టాల్లో నుండి బయట పడలేడెన్నడూ. ఈ యోగంలో అన్నిటికంటే మొట్టమొదటి పాఠమేమిటంటే, జీవితాన్ని, అందులో యెదురయ్యే కష్టాలను, ఒక ప్రశాంత మనస్సుతో, ఒక మొక్కవోని ధైర్యంతో ఎదుర్కోవడం.

*

కష్టాలనెదుర్కోవాలి, యెంత అధికంగా ఉత్సాహానందాలతో వాటిని ఎదుర్కొంటే అంత త్వరగా వాటిని అధిగమించవచ్చు. గెలుపు మంత్రాన్ని, విజయం సాధిస్తాననే దృఢ నిర్ణయాన్ని నేను దాన్ని తప్పక పొందాలి, నేను దాన్ని తప్పక పొందుతాను అని సుస్థిరంగా తీర్మానించుకొని దానినెల్లప్పుడూ చెదరకుండా నిలుపుకోవాలి. అసాధ్యం? అసాధ్యత అనేటటువంటిదేమీ లేదు. కష్టాలుంటాయి.

నిరంతరం సుదీర్ఘంగా శ్రమించవలసిన విషయాలుంటాయి, అసాధ్యాలు ఉండవు. చేయాలని సుస్థిరంగా నిర్ధారించుకొన్నది, ఇప్పుడు గాని, తరువాత గాని జరిగి తీరుతుంది. అది సాధ్యం అవుతుంది.

CWSA 29:116

"ఓ సర్వోత్కృష్టప్రభూ, ఏకైక అంతరంగికుడా, నీవే మూలం గనుక ముందే సకలమెరిగిన నీకు విన్నవించుకోగలము!

"ఓ సర్వోన్నతప్రభూ, ఏకైక సహచరుడా, మమ్ములను వున్నది వున్నట్లుగా అంగీకరించేది నీవు, ప్రేమించేది నీవు, అర్థంచేసుకునేది నీవు, ఎందుకంటే మమ్ములను తయారు చేసింది నువ్వే!

ఓ సర్వోన్నత ప్రభూ ఏకైక మార్గదర్శకుడా, మా అత్యుత్తమ సంకల్పాన్ని నీకు వ్యక్తపరచడం వలన ఎప్పటికీ ప్రయోజనం లేదు, ఎందుకంటే అక్కడ సంకల్పించేది నీవే!

వినేవాడివి, అర్థం చేసుకునేవాడివి, ప్రేమించేవాడివి, మార్గదర్శకుడివి నీవే, ఎప్పటికీ మా పిలుపుకు సిద్ధంగా వుండేవాడివి, మమ్ములను విఫలం కానీయనివాడివి నీవే గనుక నీలో కాక వేరెక్కడైనా అన్వేషించడం అవివేకం!

"సర్వోన్నతుని, ఒక పరిపూర్ణ విశ్వాసానికి చెందిన విలక్షణ ఆనందాన్ని, ఒక సమగ్రమైన స్వచ్ఛతను, తనకు తాను చూచుకోని సంపూర్ణసమర్పణను, ప్రయాస, నిర్బంధాల నుండి స్వేచ్ఛను తెలుసుకునేట్లు చేశావు.

నీ ముందు ఒక పసిబిడ్డలా సంతోషపడ్డాను, నవ్వాను, ఏడ్చాను, ఓ నా ప్రియతముడా!

CWM 1:374-75

కష్టాలు, అలజడులు, శాంతి

సరైన ఆత్మశక్తితో ఆకాంక్షించు, ఏకాగ్రం చేయి, కష్టాలు ఏవైనా నీ ముందున్న లక్ష్యాన్ని నిశ్చయంగా సాధించగలవు.

నీ వెనుకనున్న శాంతిలో, నీలోని 'నిజతత్వంలో' జీవించడము, అదే నువ్వని అనుభూతించడము తప్పనిసరిగా నేర్చుకోవాలి. మిగిలినదానిని నీ నిజతత్వం కానిదిగా పరిగణించాలి, నీ నిజతత్వం దృగ్గోచరమయ్యేకొద్దీ ఉపరితలం మీద వున్న మార్పుచెందే, తిరిగి తిరిగి సంభవించే చలనాల మొత్తం నిశ్చయంగా దూరమౌతుంది.

నిజమైన పరిహారం శాంతి అస్తిత్వంలోని వివిధ భాగాల వాస్తవిక సమతుల్యతకు నిర్దిష్టమొత్తంలో పని అవసరమైనప్పటికీ పనిచేయడంతో పక్కకు మళ్ళడం అన్నది క్షణిక ఉపశమనం మాత్రమే. శాంతిని శిరసు పైన లేదా చుట్టూ అనుభూతి చెందడం మొదటి అడుగు; దానితో సుసంఘటితం కావాలి, అది నీలోకి దిగివచ్చి , నీ మనఃప్రాణదేహాలను నింపి, నిన్ను ఆవరించుకుంటే దానిలోనే జీవిస్తావు- ఎందుకంటే ~~ఈ~~ శాంతి నీలోని దివ్య ఉనికికి ఒక సంకేతం, ఒకసారి పొందితే మిగిలినదంతా నిన్ను చేరడం ప్రారంభమవుతుంది.

భాషణంలో, భావనలో సత్యం చాలా ముఖ్యం. అసత్యం నీలోని భాగం కాదని, బయటనుండీ నీపైన పడుతున్నదని నువ్వెంత ఎక్కువగా అనుభూతి చెందితే దానిని తిరస్కరించడం, నిరాకరించడం అంత సులభమవుతుంది.

తదేకదీక్షతో వుండు, నీలో ఇంకా వక్రంగా వున్నదంతా సరిగా అవుతుంది, దివ్య అస్తిత్వానికి చెందిన సత్యాన్ని యధార్థంగా తెలుసుకుంటావు, అనుభూతిచెందుతావు, నీ విశ్వాసం ప్రత్యక్ష అనుభవంతో నిరూపితమవుతుంది.

CWSA 29:125-26

మనసు అలజడిగా వున్నంతవరకు ఆంతర సత్యాన్ని, నిశ్శబ్దాన్ని, శాంతిని, నిశ్చలతను పొందడం సాధ్యం కాదు-అది ఆవశ్యకమైన మొదటి షరతు.

*

అంతరంలో నిశ్చలంగా వుండటం, ముందుకు సాగడానికి సంకల్పంలో స్థిరంగా వుండటం, కష్టాలు, సంశయాల చేత ఆందోళన లేక నిరుత్సాహం చెందడాన్ని నిరాకరించడం ఈ మార్గంలో నేర్చుకోవలసిన మొదటి అంశం.

CWSA 29:140

బలము, దివ్యకృప

బలము, దివ్యకృపల గురించి నేను చెబుతున్నదానిలో ఏదీ అవివేకమైనది కాదు. ఆధ్యాత్మిక సాక్షాత్కారంలో బలానికి ఒక విలువ వుంది,కాని అది వేరే ఏ ఇతర సాధనాలతో జరుగదు, కేవలం బలం చేతనే సంభవమన్నది ఒక ఉగ్రప్రకోపం. దివ్యకృప ఒక ఆవిష్కరణ కాదు, అది ఆధ్యాత్మిక అనుభవానికి చెందిన ఒక వాస్తవం. మేధావులు,బలవంతుల చేత ఎందుకూ పనికిరానివారుగా పరిగణింపబడే వారిలో చాలామంది దివ్యకృప చేత సాధించారు; నిరక్షరాస్యులు, మానసిక శక్తి, శిక్షణ లేని వారు, గుణము, సంకల్పాల బలం లేని వారు అయినప్పటికీ ఆకాంక్షించి, ఆధ్యాత్మిక సాక్షాత్కారానికి హఠాత్తుగా వేగంగా వృద్ధి చెందుతారు, ఎందుకంటే వారికి విశ్వాసముంది లేదా వారు నిజాయితీపరులు. ఆధ్యాత్మిక చరిత్రకు, సాధారణ ఆధ్యాత్మిక అనుభవానికి చెందిన వాస్తవాలైన ఈ యధార్థాలను కేవలం విచారణలే అన్నట్లుగా చర్చించడము, వాదించడము, ఖండించడము ఎందుకు జరుగుతున్నదో నాకు అర్థంకాదు. బలం ఆధ్యాత్మికమయినపుడు అది ఆధ్యాత్మిక సాక్షాత్కారం కోసం వున్న ఒక శక్తి నిజాయితి, ఒక గొప్పశక్తి, అన్నింటికన్నా అత్యంత గొప్ప శక్తి దైవానుగ్రహం. ఒక వ్యక్తి నిజాయితీపరుడైతే దీర్ఘ కాలయాపనము, ముంచెత్తే కష్టాలు వున్నప్పటికీ ముందుకు సాగుతాడు అని ఎన్నో సార్లు చెప్పాను. దైవానుగ్రహం గురించి పదేపదే మాట్లాడాను. భగవద్గీతలోని ఈ వాక్యాన్ని పలుమార్లు సూచించాను.

అహం త్వ సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి మా శుచః

"నేను నిన్ను సర్వ పాపము, చెడుల నుండి విముక్తుడిని చేస్తాను, శోకించకు."

*

ఏది ఉత్తమమో దైవానికి తెలుసు, ఆయన జ్ఞానంపై విశ్వాసముంచి, ఆయన సంకల్పంతో ఏకాత్మికం కావాలి. దీర్ఘకాలం పట్టడమన్నది చేరేందుకు

ఉత్తమ అసామర్థ్య రుజువు కాదు- అది కేవలం అధిగమించవలసిన అంశం కొంత వ్యక్తిలో వుందనడానికి ఒక సంకేతం, దైవాన్ని చేరాలని గట్టి సంకల్పము ఉంటే అది అధిగమించబడగలదు. ఆత్మహత్య దీనిని పరిష్కరించదు- అది దారుణ పరిస్థితులలో అదే కష్టాలను ఎదుర్కోవటాన్ని వెనక్కు తెస్తుంది. ఎవరైనా జీవితం నుండి మొత్తానికి తప్పించుకోవాలనుకుంటే అది కేవలం పూర్తిగా ఆంతరిక పరిత్యాగంతో, సమగ్ర మౌనంలో తనను తాను విలీనం చేసుకోవడంతో లేదా సమగ్రభక్తితో లేదా స్వీయసంకల్పాన్ని, కోరికలను దైవసంకల్పానికి ఇచ్చుకోవడమనే ఒక కర్మయోగంతో సంభవమవుతుంది.

దివ్యకృప ఏ క్షణంలోనైనా హఠాత్తుగా పనిచేస్తుందని కూడా చెప్పాను, కానీ మనిషికి దానిపైన నియంత్రణ వుండదు, ఎందుకంటే అది మనసు చూడలేని విషయాలను చూసే అపారమైన దివ్యసంకల్పం చేత ప్రాప్తిస్తుంది. స్పష్టంగా ఈ కారణం చేత ఎప్పటికీ నైరాశ్యం చెందకూడదు,- దైవం కొరకు చేసే నిజాయితీగల ఏ ఆకాంక్ష అయినా చివరకు విఫలం కాదు.

CWSA 29:172-174

దివ్యకృపపై విశ్వాసం

ఈ అన్ని విషయాలను నిశ్శబ్దంగా, స్థిరంగా, తదేకదీక్షతో శ్రమించే సాధనతో ఎదుర్కో. దివ్యకృపను గట్టిగా విశ్వసించు, ఆ దివ్యకృప నిన్ను విఫలం కానివ్వదు.

*

దివ్యకృపను నీలో పనిచేసేట్లు అనుమతించడం, దానిని ఎప్పటికీ వ్యతిరేకించకుండటం, కృతజ్ఞత లేకుండా వుండి దానికి విరుద్ధంగా మళ్లడం కాక, కాంతి, శాంతి, ఏకత, ఆనందాల గమ్యాన్ని అనుసరించడం శక్యమైన ఉత్తమమార్గం (ప్రతిఫలాన్ని దివ్యకృపకు బదులుగా ఇవ్వడం).

CWSA 29:174

ఎటువంటి పరిస్థితి లెదా సంఘటన భగ్నం చేయని నిరంతర విశ్వాసం వుండాలి. ఒకవేళ కష్టాలు తటస్థించినా, అవి మానసిక సందేహాలను లేదా ఒక జడ సమ్మతిని తలెత్తనీయవు, కానీ నిష్కళంక అర్పణతో దివ్యశక్తి కష్టాలను తొలగిస్తుందనే దృఢవిశ్వాసంతో వుంటే, ఆ విశ్వాసం ఆమెవైపు

మళ్ళీ, ఈ ప్రయోజనం కొరకు ఆమె మీద ఆధారపడటం జరుగుతుంది. పూర్తి విశ్వాసం, సమర్పణ వున్నపుడు దానితో పాటు యుక్తమైన దానిని చేయడానికి, యుక్తమైన మార్గాన్ని అనుసరించడానికి ఒక గ్రహణశీలత కూడ వస్తుంది, అప్పుడు పరిస్థితులు తమను తాము సమర్థం చేసుకుంటాయి, ఫలితం కనిపిస్తుంది.

ఈ స్థితిని చేరాలంటే ఒక నిరంతర ఆకాంక్ష, పిలుపు, స్వీయార్పణ, తనలోపల, తన చుట్టూ మార్గానికి అడ్డుగా నిలబడే సమస్తాన్ని నిరాకరించడం ముఖ్యం. పరివర్తన అవసరమైనంత వరకూ ప్రారంభంలో ఎప్పటికీ కష్టాలు వుంటాయి కానీ అవి ఒక స్థిరపడిన విశ్వాసాన్ని, సంకల్పాన్ని, సహనాన్ని ఎదుర్కొన్నపుడు అదృశ్యమయ్యి తీరుతాయి.

CWSA 29:234

దైవానుగ్రహం మార్గనిర్దేశన

నేను దైవానుగ్రహం గురించి కొంత చెప్పాలని అనుకుంటున్నాను. మీరందరూ భావించినట్టు దివ్యహేతువుతో పని చేసే ఈ ప్రక్రియ మానవ ప్రజ్ఞ కన్నా భిన్నమైనది, కానీ ఇక్కడ అది కాదు, విశ్వవ్యాప్త దివ్యానుగ్రహం కూడా కాదు, తన వద్దకు వచ్చి ప్రార్థించే వారిని అందరిని, సమ్మతించి, నిష్పాక్షికంగా అందరిమీదా పనిచేస్తుంది. దైవానుగ్రహం సదాచారులను ఆమోదించడం, దురాచారులను తిరస్కరించడం వంటివి కూడా చెయ్యదు. దివ్యానుగ్రహం దుర్మార్గులైన వారికి సహాయం అందిస్తుంది. దురాచారుడు అగస్టిన్, అపకీర్తి కలిగిన జాగాయ్ మరియు మథాయ్ బిళ్వ మంగళుడు ఇంకా ఎందరిలోనో వచ్చిన మార్పు మత ప్రక్షాళన క్రమంలో మానవుల నైతిక ప్రజ్ఞను అపఖ్యాతి పాలు చెయ్యవచ్చు, కానీ ధర్మబద్ధత కలవారి స్వయం ప్రక్షాళనకు వారిలో అన్నిటికీ అతీతమైన స్వచ్ఛ చైతన్యంలోనికి నడపడానికి తోడ్పడుతుంది. ఆ ఉత్కృష్ట శక్తి మిగిలిన అన్ని సూత్రాలకన్నా, విశ్వ శాసనం కన్నా ఉన్నత స్థాయిలో ఉంటుంది. ఆధ్యాత్మికతలో జ్ఞానులైన వారు శాసనాలకు అనుగ్రహానికి మధ్యగల వ్యత్యాసాన్ని గుర్తించారు. దైవానుగ్రహానికి ఉన్న వివేకం స్వయంగా సాధారణమైన బుద్ధి, మనసుకు మల్లే కాక ఈ వ్యక్తుల్ని, వస్తువుల్ని, సరియైన కాలాలను, ఋతువుల్ని తనదైన దృక్కోణంతో చూస్తుంది. వ్యక్తికి చెందిన మందమైన పరదాల వెనుక మనిషి అంచనాలకు

అతీతంగా, దివ్యానుగ్రహానికి అనువైన స్థితి ఏర్పడినప్పుడు దైవ కృప దానంతట అదే పని చెయ్యడం ప్రారంభిస్తుంది. అందులో మూడు శక్తులుంటాయి.

1. విశ్వనియమం, కర్మ సిద్ధాంతానికి సంబంధించినది.

2. దివ్య కారుణ్యం పనిచేస్తూ న్యాయపరిధిలో అందరికీ అవకాశం కల్పిస్తూ దైవానుగ్రహం అందరికీ చేరే అవకాశం కల్పించడం;

3. ఇతర శక్తులవలే కాకుండా దైవకృప ఆపలేనంతగా, అపారంగా పనిచేస్తుంది. కానీ ఒకే ఒక ప్రశ్న: జీవితంలోని కష్టాలకు హెచ్చుతగ్గులకు వెనుక ఒక విషయమంటూ ఉన్నదా. అతీత దివ్యశక్తి పిలిచినపుడు అప్పటిదాకా ఉన్న ఇబ్బందులను అధిగమించి, సమాధానం ఇవ్వడానికి దివ్య ప్రకాశాన్ని అందుకోవడానికి సంసిద్ధంగా ఉన్నట్లా? అది మానసికమో, ప్రాణికమో కాదు, అంతర్గతంగా ఉన్నది, అంతర్నేత్రంగా మాత్రమే చూడగలిగేది. అంతర్గత స్థితి సిద్ధమై, చురుగ్గా బయటకు రావడానికి సిద్ధపడినపుడు దివ్యకరుణ పనిచేయవచ్చు. సంపూర్ణ దైవకృప సరైన పరిష్కారాన్ని నిర్ణయించవచ్చు. మార్పుకోసం నిరీక్షించవచ్చు లేదా భవిష్యత్తులోకి వాయిదా వెయ్యవచ్చు. ఎందువలనంటే వ్యక్తిలో ఇంకా సిద్ధంగా లేని అంశం మధ్యలో చొరబడవచ్చు.

CWSA 29:167-69

దివ్య ప్రమేయం

దైవిక శక్తుల ప్రమేయం వస్తుజాలంలోని యధార్థ నియమంతో నిరంతరాయంగా ఉంటుంది. దైవకృప అపారమైనది, సాధారణంగా మానవ మేధ విధించే ఎటువంటి షరతులకు కట్టుబడేది, అంచనా వేయబడేది కాదు. అయినా ఒక పిలుపు, ఆకాంక్ష, మానసిక తీక్షణత, చైత్యపురుషను జాగృతం చెయ్యగలదు. కొన్నిసార్లు బాహ్యకారణాలు లేకుండా కూడా దైవానుగ్రహం పనిచేస్తుంది.

*

దైవానుగ్రహం లేకుండా ఏదీ సాధించలేరు. సంపూర్ణంగా దైవకృపను పొందాలంటే సాధకుడు తనను తాను సిద్ధం చేసుకోవాలి. అన్నిటికి దైవప్రమేయం మీదనే ఆధారపడితే మనిషి ఒక తోలుబొమ్మ మాదిరిగా అవుతాడు, అప్పుడు సాధన కూడా ఉపయోగపడదు (ప్రయోజనం కలగదు). దానికి ఏ విధమైన నియమాలు, సూత్రాలు ఉండవు. అందువల్ల ఇక విశ్వం

ఉండదు. ఒక్క దైవం మాత్రమే ఈ విషయాలను తనకు నచ్చినట్లుగా తిప్పుతూ ఉంటుంది. నిస్సందేహంగా ఆఖరి గమ్యంగా విశ్వవ్యాప్త దైవ శక్తి మాత్రమే పనిచేస్తుంది. అదికూడా మానవులు, కొన్ని శక్తుల మాధ్యమంగా మాత్రమే ప్రకృతిలోని నిబంధనలకు అనుగుణంగా విశేష ప్రమేయం ఉండి ఉండవచ్చు కానీ అన్నీ ప్రత్యేక ప్రమేయాలు కావు.

*

సాధకుని సంపూర్ణ సమ్మతితో దైవకృప ఏదయినా చెయ్యగలదు. సంపూర్ణ సమ్మతిని ఎలా తెలియచెయ్యాలో తెలుసుకునే ప్రక్రియే సాధన అంతరార్థం. మెదడులోని ఆలోచనలు, ప్రాణికంలోని కోరికలు, భౌతికచైతన్యంలోని జడత్వం కారణంగా ఈప్రక్రియ జరగడానికి సమయం పట్టవచ్చు. తాను పనిచేయడానికి దివ్యశక్తికి పిలుపునివ్వడం ద్వారా లేదా దివ్య సహాయంతో ఈ అంశాలను తొలగించివేయవచ్చు, తొలగించి వేయాలి కూడా.

*

సాధకునికి వున్న మూడు అవకాశాలు

1. అనుగ్రహం కోసం వేచి ఉండడం, దైవం మీద ఆధారపడడం
2. పూర్తిగా అద్వైతునిలాగా, బుద్ధునిలాగా ప్రతీదీ తనంతట తనే చేసుకోవడం
3. మధ్యేమార్గంగా శక్తి సహాయంతో ఆకాంక్ష, తిరస్కరణలతో ముందుకు వెళ్ళడం.

CWSA 29:170-71

దైవానుగ్రహ ఉపసంహరణ, ఇది రెండు విధాలుగా జరుగుతుంది. కొంతమంది నుండి దైవకృప తానే తొలగిపోతుంది. మరికొంత మంది తమంత తామే దైవకృప నుండి దూరంగా వెళ్లిపోతారు.

CWSA 29:174

సమస్యలు ఎదురైనపుడు విచారించడం అన్నది మనస్సుకు సాధారణ లక్షణం. నీవు సమస్యలు వచ్చినా సమస్యలు ఎదుర్కొనప్పుడు నిశ్చలంగా సమబుద్ధితో ఉంటడానికి నీ మనసుకి నీవు శిక్షణ ఇవ్వాలి. చెయ్యవలసిన పనులు చేస్తూ దైవశక్తిని నమ్ముకోవాలి.

- శ్రీ అరవిందులు

ది మదర్ సుభాషితాలు

బాధను ఏ విధంగా అనుభవించాలో తెలుసుకోవాలి

ఏ సమయంలోనైనా లోతయిన దుఃఖం కానీ, తీవ్రమైన సంశయం కానీ, లేకపోతే భరించలేని బాధ కానీ నిన్ను పూర్తిగా నిరాశపరచినట్లయితే అక్కడే నీవు ప్రశాంతంగా ఉండటానికి, విఫలం కాని మార్గం ఎప్పుడూ ఒకటి ఉంటుంది.

మనిషి లోతుల్లో జ్యోతి ప్రకాశిస్తూ ఉంటుంది. ఆ గొప్ప ప్రకాశం దాని పవిత్రతకు ప్రతిరూపంగా ఉంటుంది. పదార్థానికి సైతం రూపాన్ని ఇచ్చి, పోషించి, ప్రకాశింపజేసే విశ్వ అధిదేవతలో ఆ ప్రకాశం సజీవ, సచేతనమైన భాగం. ఆ పరమాత్మ శాసనం శిరసావహించే వారికి ఆయన శక్తివంతమైన, విఫలం కాని మార్గదర్శకుడు. భగవంతుని శరణువేడి, విధేయత చూపే ప్రతి ఒక్కరి పట్ల ఆయన ఓదార్పు, ప్రేమ కలిగి సహనంతో సహాయం చేస్తాడు. ఆయన పట్ల నిజాయితీ, నిరంతర ఆకాంక్ష లేకపోతే అంతా వ్యర్థం. ఆయన మీద గట్టి నమ్మకం ఉన్నవారు ఎప్పటికీ నిరాశ చెందరు. ఏ ఆశాపూరిత నిరీక్షణ మోసపోదు.

ఒకానొక సమయంలో నేను చాలా దుఃఖాన్ని అనుభవిస్తూ విలపించాను. చాలా తీవ్ర బాధల లోతుల్లోకి కూరుకుపోయాను అని చెప్పొచ్చు. నేను నిన్ను స్మరించాను. ఓదార్పును ఇచ్చు ఓ దివ్య ప్రభూ! ప్రగాఢంగా నిన్ను ప్రార్థించాను. ఆ క్షణంలో మిరుమిట్లు గొలిపే శోభతో ఉన్న నీ తేజస్సు నా ముందు ప్రత్యక్షమయ్యింది. నన్ను పునర్జీవింపజేసింది.

నీ మహిమాన్విత కిరణ పుంజాలు నా శరీరంలో వున్న అన్ని భాగాల్లోకి చొచ్చుకొనిపోయి, ప్రకాశింపజేయగా, నేను అనుసరించాల్సిన మార్గాన్ని, ఈ బాధల వల్ల కలిగే ప్రయోజనాన్ని స్పష్టంగా గ్రహించాను; నన్ను దాని చేతి పట్టులో ఉంచిన బాధ ఏమిటో నేను అర్థం చేసుకున్నాను. అది ఈ దుఃఖపూరిత భూమి పడే బాధ, వేదనల అగాధానికి చెందిన ఒక పాలిపోయిన ప్రతిబింబం మాత్రమేనని నేను గ్రహించగలిగాను.

బాధలు అనుభవించిన వారు మాత్రమే ఇతరుల బాధలను అర్థం చేసుకోగలరు; దానిని అర్థం చేసుకుని, దానితో సాంగత్యం ఏర్పరచుకొని,

దాని నుండి విడుదల చేయగలరు. ఓ దివ్య స్వాంతనకు స్థానమైన ప్రభూ! నీవు చేసే ఉత్కృష్టమైన హోమాన్ని నేను అర్థం చేసుకున్నాను. మిమ్మల్ని అన్ని కష్టాలలో నిలబెట్టడానికి, మా బాధలన్నింటినీ శాంతపరచడానికి, ఈ భూమి, మనిషి అనుభవించే బాధలను ఎట్లాంటి మినహాయింపు లేకుండా నీవూ అనుభవించావు అని నేను అర్థం చేసుకున్నాను.

నీ ఆరాధకులమని చెప్పుకునే వారిలో, కొందరు నిన్ను క్రూరమైన హింసకునిగా, నీవు స్వంత ఇష్టానుసారం సృష్టించిన హింసలను (నీవే వాటిని భరిస్తావు కదా!) చూసే ఒక నిర్లక్ష్యపు న్యాయమూర్తిగా పరిగణించేవారికి ఎలా ఉంటుంది?

ఆ... కాదు కాదు. నాకు ఇప్పుడు అర్థం అవుతోంది. ఈ బాధలు పదార్థ అపరిపూర్ణత వలన వస్తున్నాయని, దాని క్రమరాహిత్యం, అశుద్ధత కారణంగా పదార్థం నిన్ను వ్యక్తపరచలేకపోతోందని నేను తెలుసుకున్నాను. ఇంకా పదార్థ అపరిపక్వత వల్ల మొట్టమొదట బాధ పడిందీ, నిరాశను అనుభవించిందీ నువ్వేనని, ఆ పదార్థ అపరిపక్వతను క్రమరాహిత్యాన్ని క్రమబద్ధతగా, బాధలను, దుఃఖాన్ని ఆనందంగా, అసమ్మతి (సామరస్య ధోరణి లేని దానిని) సామరస్యంగా మార్చాలని తీవ్రమైన కోరికతో మొదట కష్టపడింది కూడా నీవేనని నేను తెలుసుకున్నాను.

బాధ అనివార్యమైనది కాదు, కోరదగినది కాదు, కానీ మన విషయానికి వస్తే అది ఎంత సహాయకారిగా ఉంటుంది!

మన హృదయం బద్ధలవుతున్నట్లు మనకు అనిపించిన ప్రతిసారీ, మన లోతుల్లో ఒక తలుపు తెరుచుకుంటుంది, అప్పటి వరకు దాగి వున్న నిధులలో గొప్పదైనది వెలికి వచ్చి కొత్త లక్ష్యాలను, వాటిని చేరుకునే దారులను మన ముందు ఉంచుతుంది. దాని బంగారు ప్రవాహం విధ్వంసం అంచున ఉన్న జీవి యంత్రాంగానికి మరోసారి చాలా విశేషమైన క్రొత్త జీవితాన్ని అందిస్తుంది. ఇలా వరుసగా వచ్చే నీ ప్రకాశమయ అవరోహణల ద్వారా, మేము ఒక తెరతీసినట్లు బాహిర తెరను చేరుకొన్నాము. ఓ ప్రభూ అప్పుడు శరీరంలోకి చొచ్చుకొచ్చే ప్రాణశక్తి తీవ్రతని, మొత్తం ఉనికిలోకి ప్రవహించే తేజస్సుతో ముంచెత్తే ప్రకాశాన్ని, ఉనికిని శాశ్వతంగా మార్చే ప్రేమ గొప్పతనాన్ని ఎవరు మాత్రం వర్ణించగలరు!

CWM 2:20-21

విషమ పరీక్ష అయినా, దోషమైనా మిమ్మల్ని నిరుత్సాహపరచినట్లయితే....

జీవిత పరీక్షను ఎదర్కొనే సమయంలో నీవు తప్పు చేసినా, ఓడిపోయినా, లేకపోతే బాధల లోతుల్లో దిగిపోయినా, దుఃఖించకు. ఎందుకంటే వాస్తవానికి దివ్యప్రేమ, అత్యున్నత ఆశీర్వాదం నిన్ను చేరుకోగలదు. నీ దుఃఖాలను శుద్ధి చేసి విపత్కర పరిస్థితుల గుండా వెళ్ళినందున, అద్భుతమైన ఆరోహణలు నీ సొంతం అవుతాయి.

నీవు నిర్జన ప్రదేశంలో ఉన్నప్పుడు

నీ లోపల ఉండే నిశ్శబ్దాన్ని విను. పొగిడే పదాలు, బయటి చప్పట్లు మీ చెవులను ఆనంద పరుస్తాయి. కానీ నిశ్శబ్ద స్వరాలు నీ ఆత్మను సంతోష పరుస్తాయి. నీలో, అగాధ లోతుల్లోని ప్రతిధ్వనిని, దివ్య మంత్రోచ్చారణను మేల్కొల్పుతాయి.

*

నీవు అంధకారపు లోతుల్లో పనిచేస్తున్నప్పుడు అమూల్యమైన సంపదను సేకరించు. ప్రకాశవంతమైన సూర్యరశ్మిలో, మేధస్సుకు సంబంధించిన మార్గాలు తెరుచుకుంటాయి. కానీ అంధకారంలోని తెల్లటి ప్రకాశంలో రహస్యంగా వున్న పరిపూర్ణతకు సంబంధించిన భాగాలు, రహస్యమయిన ఆధ్యాత్మిక సంపదగా ఉంటాయి. నీ నుండి అన్నీ తీసివేయబడ్డప్పుడు (అలా తీసివేయడం సంపూర్ణత్వానికి మార్గం) నీ దగ్గర ఏమీ మిగలనప్పుడు ప్రతీదీ నీకు ఇవ్వబడుతుంది. ఎందుకంటే నిష్కపటతను, సత్యాన్ని తమ లోపల ధరించిన వారి నుండి, ఎప్పటికీ అసలు పనికిరాని దాని నుండి కూడా ఉత్తమమైనది వెలికి వస్తుంది.

భూమిలో నాటిన ప్రతి గింజ వెయ్యి గింజలను ఉత్పత్తి చేస్తుంది. మనిషి అనుభవించే దుఃఖానుభవం ఎప్పుడూ కీర్తివైపుకు తీసుకువెళ్తుంది. మనిషిని ప్రతికూల శక్తులు కనికరం లేకుండా వెంబడించినప్పుడు, అతనిని నాశనం చేయడానికి ఆ శక్తులు చేసే ప్రతి పనీ అతనిలోని గొప్పతనాన్ని వెలికి తీసుకొస్తుంది.

ప్రపంచాల కథను విను, చూడు; ఈ ప్రపంచానికి ఉన్న గొప్ప శత్రువు విజయం సాధించినట్లు తెలుస్తోంది. అతను ప్రకాశంలో ఉన్న జీవులను నక్షత్రాలతో నిండిన రాత్రిలోకి పడత్రోశాడు. అతను విశ్వ కార్యానికి

వ్యతిరేకంగా, కోపంతో ఉన్నాడు. అతను ప్రపంచ సామ్రాజ్య సమగ్రతను దెబ్బతీశాడు, దాని సామరస్యాన్ని విచ్ఛిన్నం చేశాడు. ఇంకా ఇంకా విభజించాడు. ఉపవిభజనలు చేశాడు. చివరగా మిగిలిన ధూళిని అనంతంలోని నాలుగు వైపులకు విసిరివేశాడు. ఇదిగో! ఆ దుమ్ము బంగారు విత్తనంగా మారి ఈ అనంతాన్ని ఫలదీకరణం చేసింది. దాని ఫలితంగా ఈ అంతరిక్షపు పెద్ద కక్ష్యలో ఒక శాశ్వతమైన కేంద్రం చుట్టూ ఆకర్షించే ప్రపంచాలు, వాటిలో ప్రజల సృష్టి జరిగింది. అతను దేన్ని అయితే నాశనం చేయాలి అనుకున్నాడో, ఆ సామ్రాజ్యం ఒకటికి పదింతలుగా విస్తరించింది. తద్వారా విభజన కూడా గొప్ప, లోతైన ఐక్యతను సృష్టించింది చూడు.

సృష్టి ప్రారంభ దశలో అనంతం ఒడిలో వున్న ఆదికాలపు గోళానికి సంబంధించిన గీతం నిజంగా మధురంగా ఉంది. కానీ విజయాన్ని పొందిన నక్షత్రమండలాల శబ్దాల రంగుల సమన్వయం, అంతరిక్షంలోని గోళాల సంగీతం, శాశ్వతమైన విజయగీతంతో స్వర్గాన్ని నింపే అపారమైన గాయక బృందం ఎంత అందంగా ఉంది!

CWM 2:40-46

ప్రశాంతంగా ఉండటానికి ఉత్తమ సాధనం

మీరు, మీతోపాటు, మీ లోపల, మీ చుట్టూ, మీ చర్యల ద్వారా సృష్టించబడిన వాతావరణాన్ని తీసుకువెళతారు. మీరు చేసే పనులు అందంగా, మంచిగా ఉంటే, మీ వాతావరణం మంచిగా, సామరస్యంగా ఉటుంది. మీరు నీచమైన స్వార్థం, క్రూరమైన చెడు సంకల్పంతో జీవిస్తే మీ జీవితంలో దానినే ప్రతిక్షణం అనుభవిస్తారు. ఇక దుఃఖం, నిరంతర అశాంతి. వికృతం దాని స్వంత వికృతినే నిరాశ పరుస్తుందని దీని అర్థం.

శరీరాన్ని విడిచిపెట్టడం ద్వారా మీరు ఈ సంస్కారాల (కర్మల) నుండి విముక్తులౌతారని నమ్మరాదు. దీనికి విరుద్ధంగా, శరీరం చైతన్యానికి వేసిన ముసుగులాంటిది, ఇది బాధల తీవ్రతను తగ్గిస్తుంది. మీరు భౌతిక, ప్రాణిక జీవితంలోనే శరీర రక్షణ లేకుండా ఉంటే, బాధ మరింత తీవ్రమౌతుంది. మార్చవలసిన వాటిని మార్చడానికి, సరిదిద్దాల్సిన వాటిని సరిదిద్దడానికి ఆనందమైన, ప్రకాశవంతమైన జీవితాన్ని, చైతన్యాన్ని మీలోకి ఆహ్వానించడానికి ఇక అవకాశం ఉండదు.

మీరు ఇక్కడ మీ పనిని చేయడానికి త్వరపడాలి. ఎందుకంటే మీరు దీన్ని నిజంగా చేయగలరు.

మరణం నుండి ఏమీ ఆశించవద్దు, జీవితమే మీ పరమావధి. జీవితంలో మిమ్మల్ని మీరు రూపాంతరీకరించుకోవాలి, మీరు అభివృద్ధి చెందడం, భూమిపైనే సిద్ధింప జేసుకొంటారు. భూమిపైనే ఈ శరీరంలో ఉండే మీరు విజయాన్ని పొందుతారు.

CWM 3:197-98

చైతన్యంలో ఉన్నతంగా ఎదగడం

ఈ బాహ్య విషయాలు ఆసక్తిని రేకెత్తించేలా ఏమీ లేవు. అవినాకు సబ్బుబుడగల్లా కనిపిస్తాయి, ముఖ్యంగా ఫిబ్రవరి 3వ తేదీ నుండి.

నిరాశ, కన్నీళ్ళతో తీవ్రమైన మానసిక వ్యథలతో నా దగ్గరకు వచ్చే వ్యక్తులు ఉన్నారు, వారిని అలా చూసినపుడు, వారందరికీ కలిగిన నా చైతన్యంలోని సూచికను కొద్దిగా మారుస్తాను, తద్వారా వారు వెళ్ళేటప్పుడు పూర్తి సంతోషంగా వెళతారు. ఇది దిక్సూచి సూచిక లాంటింది. చైతన్యంలోని సూచికను కొద్దిగా మార్చితే చాలు. అంతా అయిపోతుంది. సహజంగానే ఇది అలవాటు వల్ల తర్వాత తిరిగి వస్తుంది, అవి సబ్బు బుడగలు తప్ప మరేమీ కాదు. నాకు బాధలు తెలుసు, నాలో ఒక భాగానికి తెలుసు, ఒక విడిభాగంగా బాధకు వెనుక ఎలా నిలబడాలో తెలుసు.

ప్రపంచంలో ఇప్పుడు నాకు అసహనంగా అనిపించేది, శారీరక క్షీణత, శారీరక బాధలు, వికారాలు, ప్రతి వ్యక్తిలో వున్న సౌందర్యాన్ని వ్యక్తపరచలేని అసమర్థత, అయితే అది కూడా ఏదో ఒక రోజు సమర్థవంతమౌతుంది.

CWM 9:282-23

శక్తులు, రూపాలను అంగీకరించడం, తిరస్కరించడం

మనం ఎల్లప్పుడూ బింబాలను సృష్టిస్తాము, రూపాలను సృష్టిస్తాము. మనం అలా చేస్తున్నామని కూడా తెలియకుండానే వాటిని వాతావరణం (సృష్టి)లోకి పంపిస్తాము. అలా అవి తిరుగుతాయి, ఒకరి నుండి మరొకరిని కలుస్తాయి, సహచరులను కలుస్తాయి, సంతోషంగా ఉంటాయి, కొన్నిసార్లు విభేదాలు సృష్టిస్తాయి, ఇక్కడ యుద్ధాలు కూడా ఉంటాయి. చాలా తరచుగా ఈ మానసిక ఊహలలో సంకల్పపు చిన్న మూలకం ఉంటుంది, అది తనను తాను తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తుంది. తద్వారా అది పనిచేయగలదు.

ఇది సాధారణ గందరగోళాన్ని సృష్టిస్తుంది. వాతావరణంలోని ఈ రూపాలు అన్నింటినీ మన కళ్ళతో చూడగల్గితే చాలా అద్భుతమైన విషయాలు కనిపిస్తాయి. యుద్ధభూమి, అలలు, ఆగమనాలు, సూక్ష్మ మానసిక అస్థిత్వాల సమూహ తిరోగమనాలు, నిరంతరం గాలిలోకి విసిరివేయబడతాయి. ఎల్లప్పుడూ తమను తాము తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తాయి. ఈ రూపాలన్నీ భౌతికంగా తమను తాము తెలుసుకోవాలనే సాధారణ ధోరణి కలిగి ఉంటాయి. అలాంటివి లెక్కలేనన్ని ఉన్నాయి. వ్యక్తీకరించుకోవడానికి భూమిపై తగినంత స్థలం లేనందున అవి ఒకదానికొకటి కిక్కిరిసి ఉంటాయి. మంచి క్రమంలో కవాతు చేస్తున్న సైన్యాన్ని ఏర్పరచుకుని వాటితో ఏకీభవించని వాటిని వెనక్కు పంపడానికి ప్రయత్నిస్తాయి. ఎల్లప్పుడూ అందుబాటులో ఉన్న కాల స్థానాలను తీసుకుంటాయి. ఇది లెక్కలేనన్ని సృజనలతో పోలిస్తే చాలా చిన్న స్థానం మాత్రమే.

కాబట్టి వ్యక్తిగతంగా ఇది జరుగుతుంది. కొందరు వ్యక్తులు, బహుశా అందరూ, తమకు తెలియకుండానే నిరంతరం ఒకస్థితి నుండి వేరొకస్థితికి విసిరివేయబడతారు, ఆశ, నిరాశ, కోరిక, కొన్నిసార్లు సంతోషంగా, కొన్నిసార్లు నిరాశకు గురి అవుతారు. ఎందుకంటే వారికి ఈ విషయాలపై నియంత్రణ లేదా నైపుణ్యం లేదు. ఈ దృగ్విషయాన్ని చూచి వీటిపై ఆలోచించగల్గే ప్రజ్ఞ మనలో ప్రారంభమైనపుడు, వెలికి రావడానికి ప్రయత్నించే అల్పజీవుల వాతావరణాల పట్ల సచేతనులం కాగలం. ఇవన్నీ మనలో ఉన్న మానసిక వాతావరణం నుండి బయటకు వెలువడుతాయి. ఒకసారి మనం చూసి, గమనించిన తర్వాత వాటిని క్రమబద్ధీకరించడం ప్రారంభించవచ్చు. మన అత్యున్నత సంకల్పం లేదా ఆకాంక్షకు అనుగుణంగా లేని వాటిని వెనక్కు నెట్టి, సాధారణంగా అభివృద్ధి చెందడానికి మనకు సహాయపడే రూపాలను మాత్రమే అభివ్యక్తికి అనుమతించవచ్చు.

CWM 9:386-87

ఊహను నియంత్రించడం

నేను, వారి స్వభావంలో వ్యతిరేక భావాలు కలిగిన వ్యక్తులను తెలుసుకున్నాను. ఒకరోజు వారు సాక్షాత్కారం కోసం, అద్భుతమైన, ప్రకాశవంతమైన, శక్తివంతమైన రూపాన్ని తయారు చేయగలరు. తదుపరి రోజు నిస్తేజమైన, చీకటి నలుపు రూపాలు ఏర్పరుచుకొంటారు, నిరాశ పూరిత రూపం. ఇలా

రెండూ బయటకు పోతాయి. ఈ పరిస్థితుల ప్రభావంలో నేను అందమైన దానిని (నిజమైన దానిని) తెలుసుకోగలిగాను, దాన్ని తెలుసుకుంటున్నపుడు మొదట ఏర్పడిన చీకటి తొలగిపోయింది. ఆ విధంగా దానిలో వున్న సూక్ష్మ వివరాలతో అది జీవితపు పెద్ద శ్రేణిలో ఉంటుంది. ఇదంతా ఎందుకంటే మనిషి ఆలోచిస్తున్నదాన్ని తనకు తానుగా గుర్తించలేడు. ఈ విరుద్ధ కదలికలకు తాను బానిస అని తాను నమ్ముతాడు. అతడు అనుకొంటాడు. "ఈ రోజు నా ఆరోగ్యం బాగోలేదు, ఈ రోజు అన్నీ నాకు విచారంగా అనిపిస్తున్నాయి. ఇది ఎవరూ ఏమీ చేయలేని విధి" అని అంటాడు. కానీ ఎవరైనా ఒక అడుగు వెనక్కు నిలబడి, లేదా ఆంతర్యంలో ఒక మెట్టు ఎక్కి వీటన్నింటినీ చూసి వాటి స్థానంలో ఉంచవచ్చు. తనకు ఇష్టంలేని వాటిని నాశనం చేయవచ్చు, లేదా వదిలించుకోవచ్చు ఒకరి ఊహాశక్తి మొత్తం వినియోగించవచ్చు. ఏది ఊహగా పిలవబడుతుందో, దానిని ఎవరు కోరుకుంటున్నారో వారి ఉన్నత ఆకాంక్షను బట్టి రూఢి పర్చవచ్చు. దీనినే నేను ఊహలను నియంత్రించడం అంటాను.

CWM 9:388

అన్నింటి వెనుక ఉన్నది

ఈ బాహ్య పదార్థ చేతన, ఈ ఉపరితల పదార్థ పరమైన మనస్సు కొరడా దెబ్బలతో ముందుకు సాగడానికి, కృషిచేయడానికి, పని చేయడానికే అలవాటు పడింది. ఇది తమస్సు, అప్పుడిక అది ఊహించుకొంటున్న కొద్దీ ఇంకా కష్టాలను, అడ్డంకులను, వైరుధ్యాలను తలపోసుకుంటూ వాటినే అదేపనిగా ఊహించుకుంటూ ఉంటుంది. దానివల్ల చాలా భయానకంగా దాని నడక కుంటు పడుతుంది. కష్టాలన్నింటి వెనుక, ఒకానొక అనుగ్రహం ఉన్నదని, మనకు ఎదురయ్యే అన్ని ఓటముల వెనుక ఒక విజయం ఉన్నదని, వేదనలన్నింటి వెనుక, దుఃఖాల వెనుక, వైషమ్యాల వెనుక ఒక ప్రమోదం ఉన్నదని నమ్మి ఒప్పుకొనే దృఢమైన, స్పర్శవేద్యమైన అనుభవాలు పునరావృతం కావడం అవసరం. దానికి సంబంధించిన ప్రయత్నాలన్నింటిలో ఒక్కటి మాత్రం మళ్ళీ మళ్ళీ జరగాలి, అన్ని సందర్భాల్లో వీగిపోవాల్సిన సంశయం, కలహాలు, నిరాశ వాదాన్ని ఆపుచేయడానికి లేదా నిర్మూలించడానికి లేదా మార్పుచేయడానికి బద్ధుడివి కావాలి.

CWM 11:2

ఇక్కడున్న మొత్తం దైవాన్ని కోరుకోదు, అది ఈ రకమైన వాతావరణాన్ని ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా సృష్టించి, దైవాన్ని కోరుకొనే వారిని నిరుత్సాహపరుస్తుంది. దాన్ని నీవు పట్టించుకోవల్సిన అవసరం లేదు. అదే ఒక దయ్యం పని చేసే ధోరణి, నిరాశ వాదం అన్నది రాక్షసుని చేతిలో ఆయుధం. అతడు పరిస్థితిని పసికడతాడు. (ఊపేస్తున్న సంజ్ఞ చేస్తున్నారు మదర్) మంచిది, నేను దర్శించేది నిజమైతే అది వ్యతిరేక శక్తులపై నిశ్చయమైన విజయం అవుతుంది నిజంగా - సహజంగానే అతడు తనను తాను బాగా సమర్థించుకోవాలనే చూస్తాడు. అయినా అది ఎప్పటికీ దయ్యమే! నిరాశావాదానికి సంబంధించి తోకను చూసినా అది దయ్యమే, అది అతడి చేతిలో ఉన్న గొప్ప ఆయుధం.

CWM 11:256-57

ఒక అడుగు వెనుకకు వెయ్యండి

మీలో చాలామంది మీ అస్తిత్వానికి పైభాగంలోనే జీవిస్తారు. బయట ప్రపంచానికి పూర్తిగా ప్రభావితమయ్యేంతగా బయటకు ఉంటారు. ఏదో స్వంత శరీరానికి వెలుపల ఉన్నట్లుగా చాలా బహిర్గతంగా ఉంటారు. మీకెప్పుడైనా, మీలాంటి ఒక శోకాకులమైన వ్యక్తి మీకు తారసపడితే కలత చెందుతారు. ఈ ఉన్న సమస్యంతా ఒక అడుగు వెనుకకు వేసి ఆలోచించడానికి అలవాటు పడకపోవడం వల్ల తలెత్తుతుంది. మీరెప్పుడూ ఒక్కక్షణం ఆగి, ఒక అడుగు వెనుకకు వేసి మీలోకి మీరు చూచుకోవాలి. మీ అంతరంగంలోకి లోతుగా వెళ్ళడం నేర్చుకోవాలి. అలా మీలోకి అడుగువేస్తే మీరింక పదిలంగా ఉంటారు. బయట లోకంలో చెక్కర్లు కొట్టే పైపై శక్తులకు మిమ్మల్ని అప్పగించుకోకండి. మీరేదయినా పని తొందరలో ఉన్నప్పుడు కొన్ని క్షణాలు ఆగి మీలోపలికి చూచుకోండి. మీరెంత ఆశ్చర్యానికి లోనౌతారంటే ఎంత శీఘ్రంగానో మీరు చేయబోయే కార్యంలో విజయం సాధిస్తారు. ఎవరైనా మీతో కోపంగా ఉంటే అతడి కోప ప్రకంపనలను ఆకర్షించకండి. వెనుకకు తగ్గండి. అంటే ఇక అతడి కోపానికి మద్దతు దొరకక ఎటువంటి ప్రతిస్పందనా లేక అంతటితో అది సమసిపోతుంది. చెదరగొట్టి మిమ్మల్ని మీరు కోల్పోయేలా చేసే ప్రలోభాలను నిరోధించండి.

ఎల్లవేళలా ప్రశాంతతను మీలో నిలుపుకోండి, వెనుకకు తగ్గి ఆలోచించకుండా దేనిని నిర్ణయించకండి. మాట్లాడే ముందు ఒక్క క్షణం

ఆలోచించకుండా ఒక్క మాట కూడా పలకకండి. ఒక్కమారు వెనుకకు తగ్గి ఆలోచించకుండా మీకు మీరు పనిలోకి దూక కండి. ఈ సామాన్యలోకానికి సంబంధించిందంతా అనిత్యమైనది, అస్థిరమైనది. కాబట్టి కలత చెంది, నిరాశ చెందదగినదేదీ ఇక్కడ లేదు. ఏదైతే నిరంతరం ఉన్నదో, శాశ్వతంగా, అమృతంగా అనంతంగా ఉన్నదో అదే మనం నిజంగా పొందదగింది. మనం గెలుచుకోదగింది, మనం సమర్పించుకోదగింది. అదే దివ్య ప్రకాశం, దివ్యప్రేమ, దివ్య జీవనం- ఈ భూమిపై సంపూర్ణ అభివ్యక్తిగా అభిషిక్తమయ్యే పరమశాంతి, పూర్ణ ప్రమోదం, సకల ఈశత్వం అదే. విషయాల పరస్పర సంబంధాన్ని గ్రహించినప్పుడు, అప్పుడేమి ఏం జరిగినా వెనుకకు తగ్గి మీ లోపలికి అడుగు వేసి అక్కడ చూడండి. అక్కడే అలాగే నిశ్చలంగా ఉండే దివ్యశక్తిని ఆవాహనం చెయ్యండి. జవాబు కోసం వేచి ఉండండి. అప్పుడు మీకే తెలుస్తుంది. నిజంగా మీరేమి చేయాలో గుర్తుపెట్టుకోండి, మీరెంతో ప్రశాంత చిత్తులైన తరువాతనే జవాబును అందుకొన గలరు. ఈ ఆంతరిక శాంతిని అభ్యసించడం, కనీసం చిన్న చిన్నగా ప్రారంభించండి. అది మీలో అలవాటుగా మారే పర్యంతం సాధన చేస్తూనే ఉండండి.

CWM 3:160

నీలోకి చూచుకో

బయట బయటగా చూడకు. నీ అంతరంగంలోకి నీవు చూచుకో నీలోపలే ప్రేమను, శాంతిని, ప్రకాశాన్ని, బలాన్ని కనుగొంటావు. ఆఖరికి సత్యం కూడా ప్రేమ లేకుండా ప్రకటితం కాదు. కేవలం ప్రేమ ద్వారానే సత్యం అభివ్యక్తమౌతుంది. హృదయలోతుల్లో ప్రజ్వరిల్లే అగ్ని ప్రేమ. ప్రేమ మాత్రమే నిన్ను కాపాడుతుంది. ఈ ప్రపంచం ప్రేమకు మాత్రమే తెరుచుకొంటుంది. నేనెప్పుడూ "ఓ పరమేశ్వరా! నీ ప్రేమను ఆవిర్భవింపచేయి!" అని భగవంతుణ్ణి ప్రార్థిస్తాను. నీ అంతరంగంలోకి వెళితే, ప్రేమను కనుగొంటావు. ఇక అక్కడ 'నేను' లేను, 'నీవు' లేవు, 'ప్రభువు' లేడు ఇంకెవరూ లేరు. ప్రేమ మాత్రమే అలరారుతుంది. అదే పుష్టిని, ఓర్పునీ కల్గిస్తుంది. ప్రేమ చిరంతనం, అది నిన్ను విఫలం చేయదు. బాహ్యప్రపంచం తికమక గందరగోళంతో నిండి ఉంటుంది. లోపల జీవిస్తూపో, అక్కడ ప్రేమ వసిస్తుంది.

మదర్ యూ సెడ్ సో ***29:4:64***

విశ్వాసానికున్న శక్తి

వాస్తవానికి, దైవం ప్రతి ఒక్క వ్యక్తికి ఖచ్చితంగా తాను ఎంత ఆశిస్తాడో అంత ఇచ్చి వేస్తాడు. నీకు దైవం చాలా దూరంలో ఉన్నాడు, క్రూరుడు అని నీవు నమ్మితే అతడు కూడా దూరంగానే ఉంటాడు, క్రూరుడుగానే ఉంటాడు. ఎందుకంటే చివరికి నీ మంచికోసం దేవుని ఆగ్రహాన్ని ఎదుర్కోవడం అవసరమై ఉంది. కాళికను ఉపాసించే వారికి అతడు కాళిక. భక్తునికి అతడు సౌందర్యమయం. జ్ఞాన సాధన చేసే సాధకునికి సమస్త జ్ఞానం అవుతాడు. మిథ్యావాదికి అతడు అవ్యక్తం. నాస్తికునికి అతడు ఉనికి లేనివాడు.. ప్రేమకునికి ప్రేమ స్వరూపం. అతడు సోదర భావంతో మెలిగే సన్నిహితుడు. రక్షించడానికి సదా సిద్ధంగా ఉండే విశ్వాసపాత్రుడైన మిత్రుడు. ఎవరైతే అతడిని ప్రతికదలికలో అంతరిక మార్గదర్శిగా భావిస్తారో, వారికి ప్రతిక్షణం దారిచూపే దిక్సూచి అవుతాడు. అతడు నీ దోషాలనన్నింటినీ రూపు మాపుతాడు అని భావిస్తే అలాగే అన్నీ లోపాలను, తప్పిదాలను అవిశ్రాంతంగా తుడిచి పెట్టేస్తాడు. ప్రతిక్షణం నీవు అతడి అక్షయ అనుగ్రహాన్ని అనుభూతి చెందగలవు. నీ లోతుల్లో నీ ఆకాంక్షతో అతడిని ఆశించినంతగా అతడు నిజంగా ఉంటాడు.

నీ ఆకాంక్షకు తగినట్లుగానే దైవం నీతో పాటు ఉంటాడు. అయితే దీని అర్థం నీ బాహ్య స్వభావపు చాపల్యాలకు లొంగి ఉంటాడని కాదు. నీ అస్తిత్వానికి చెందిన సత్యాన్ని గూర్చి ఇక్కడ చెబుతున్నాను. అయినా కొన్ని సార్లు తనకు తానుగా నీ బాహ్య అభీష్టాలకు తగినట్లుగా మెలుగుతాడు. భక్తుల్లాగా, కాసేపు కలిసి ఉంటూ, కాసేపు వేరుగా, ఆనందంలో కాసేపు, నిరాశలో కాసేపు ఉంటూ ఉంటే, దైవం కూడా నీనుండీ కాసేపు వేరుగా, మళ్ళీ ఒకటిగా, నీవు నమ్ముతున్న రీతిలో ఉంటాడు. నీ ధోరణి ఇక్కడ ముఖ్యం, నీ బయటి ప్రవర్తన కూడా. ఈ మనుషులకి అస్సలు తెలియదు విశ్వాసమన్నది ఎంత ముఖ్యమో, అది ఎంతటి చమత్కారమో. లీలల్ని చేసే లీలామయి. దైవం నిన్ను ప్రతిక్షణం పైకి లేవనెత్తాలని తనవైపు లాక్కోవాలని నీవు అభిలషిస్తే నిన్ను ఉద్ధరించడానికి వస్తాడు, నీకు అతి చేరువులో అత్యంత సన్నిహితునిగా ఎప్పటికీ నీతో ఉంటాడు.

CWM 13:76

సరైన ప్రవర్తనకున్న శక్తి

నిజంగా ఎప్పుడూ అత్యుత్తమమైనదే జరుగుతుందా? ఏది జరగాలో అది జరుగుతుంది అన్నది సుస్పష్టం. ఇక మరోలా కాదు. విశ్వజనీనమైన నిర్ణయంతో అది జరిగితీరవలసిందే. కానీ మనం అది జరిగిపోయిన తరువాతనే జరిగింది అనగలం. ముందయితే కాదు. ఎందుకంటే అత్యుత్తమమైనది జరగడమనే జటిల సమస్య ఒక వ్యక్తి సమస్య, అది ఒక ప్రత్యేక వ్యక్తి కావచ్చు, ఒక దేశం కావచ్చు. అంతా వ్యక్తి ప్రవర్తన మీదనే ఆధారపడి ఉంది. పరిస్థితుల సమక్షంలో అవి చోటు చేసుకొనేటప్పుడు నీవు గనుక అత్యుత్తమ స్థాయీ ప్రవర్తనను కనబరచాలి- అది, నీ చేతన సాధ్యమైనంతగా సర్వోన్నత చేతనతో సంపర్కం పెట్టుకొంటే ఖచ్చితంగా నీకు ఆ వ్యవహారంలో శ్రేష్ఠమైనదే జరుగుతుంది. కానీ ఆ చేతనలో నుండీ దిగువస్థాయికి పడిపోతున్నకొద్దీ, దానికి ఫలితంగా అత్యుత్తమమైనది ఏదీ జరుగదు. దీనికి కారణం నీవు ఉండాల్సిన శ్రేష్ఠమైన చేతనలో నీవు లేవు. ప్రతి ఒక్కరి సత్వర ప్రభావంలో సరియైన ప్రవర్తన, ప్రతి పరిస్థితిని సానుకూలంగా మరల్చుకొనే శక్తితో ఉండటమే కాదు, ఆ పరిస్థితిని కూడా మార్చివేయగలదని రూఢి పర్చడానికి నేనెంత వరకైనా వెళ్ళగలను. ఉదాహరణకి ఎవరో నిన్ను చంపడానికి వస్తాడు నీవు గనుక మామూలు చేతనతో ఉండి, సమయస్ఫూర్తిని కోల్పోయే భయంతో వణికిపోతుంటే అతడికి తను వచ్చిన పని పూర్తి చేసుకొని విజయోత్సాహంతో వెళ్ళిపోతాడు. నీవు కొంచెం ఉన్నతస్థాయికి లేచి భయంగా ఉన్నప్పటికి దేవుని సహాయం కోసం పిలువ్. నీపై ఆ వచ్చినవాడి గురి తప్పుతుంది. కొద్దిపాటి గాయాలతో బయటపడతావు. ఏది ఏమైనా నీవు సరైన ధోరణితో ఉండి పూర్తి దివ్య సన్నిధికి చెందిన చేతన నీ చుట్టూ ఉంటే, నీ మీదకు అతడు వేలు కూడా ఎత్తలేడు. ఈ యథార్థమే రూపాంతరీకరణ సమస్యకంతటికీ కీలకమైనది. సర్వవేళలా దివ్యసన్నిధి సంపర్కంలో ఉండు. దానిని అవతరింపజేయడానికి ప్రయత్నించు. అప్పుడు శ్రేష్ఠమైన సంకల్పం చోటు చేసుకొంటుంది. ప్రపంచం ఒక్క ఉదుటున మారలేకపోవచ్చుగానీ, సాధ్యమైనంత మేరకు చాలా వేగంగా ముందడుగు వేస్తుంది. ఇది మాత్రం మరువకు నీవు ఈ సూటి యోగ మార్గాన్ని అనుసరించాలి, అలాకాకుంటే దారి మళ్ళి, పోవాల్సిన త్రోవను కోల్పోయి, నిస్సహాయంగా, చపలంగా ఒక కీకారణ్యంలో తిరుగుతావు.

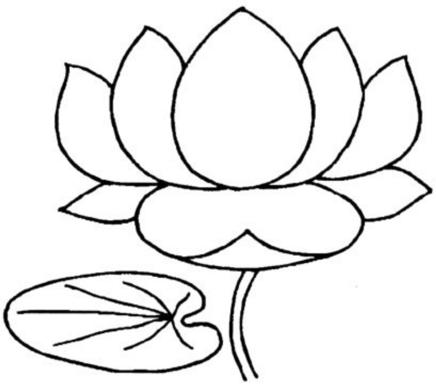
CWM 3:154-55

ఏ క్షణాన పరిస్థితి చెడు నుండి అతిచెడ్డగా మారుతుందో, అప్పుడు మనం అక్కడ సర్వోత్కృష్ట విశ్వాసాన్ని పాదుకొల్పాలి. మనం తెలుసుకోవలసిన ఇంకొక విషయం దైవానుగ్రహం మనల్ని ఎప్పటికీ ఓడిపోనివ్వదు అని.

సూర్యోదయానికి ముందు ఉండే కాలం ఎప్పుడూ చీకటిగానే ఉంటుంది. స్వాతంత్ర్యం రావడానికి ముందు బానిసత్వం అన్నిటికన్నా బాధాకరం.

కానీ హృదయాన్ని విశ్వాసంతో సుసంపన్నం చేసినపుడు అది ఆద్యంత రహితమైన ఆశాజ్యోతిని ప్రజ్వలింపజేస్తుంది. అప్పుడు అది నిరాశ, అధైర్యం లాంటి వాటికి స్థానము ఇవ్వదు.

CWSA 15:177

Vol. 53, No. 7
July 2023

Date of Publication
1st July 2023

Registered: PY/41/2021-23

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Flower on the Cover:

Cheerfulness

(A joyful smile of nature.)

(Spiritual significance and explanation of the flower given by the Mother)

Botanical name: Gaillardia pulchella 'Picta (Sweet)'

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by

SRI AUROBINDO SOCIETY-605001